

श्री. श्री. गुरुदेव

ले. मा. नाथ

40 पत्र

गंगाल.

९

ब्रह्मेत्युक्तम् ननानेहास्तीति श्रुतिवचनजानेर्भगवतीनिरस्यैवाभासि स्वयमखिलभेदंसुरधुनि चिदात्मैकानि
त्याचितिसुरसदाविष्कृतिरसित्वदीयं मोक्षार्थं श्रयतिजनिताजीवनपदमिति अत्र शिष्यबुद्धिपेशायाय किं
चिदुच्यते चेदोनामब्रह्मप्रतिपादकमपौरुषेयं प्रमाणवाक्यम् सचमंत्रः ब्राह्मणात्मकः तत्रमंत्रानामनुष्ठान
कारकभूतद्रव्यदेवताप्रकाशकाः तेचक्रम्यजुः सामभेदास्त्रिधापादबंधगायत्र्यादि छंदोविशिष्टाः अग्नि
मीळइत्यादयः गीतविशिष्टाः ताएवसामानि उभयविलक्षणानि यजुषि ब्राह्मणमपित्रिविधं विधिरूपं अनु

महादानैर्ध्यानैर्बहुविधधितानैरपि च यन्नलभ्यं पौराभिः सुविमलतपोराशिभिरपि

वादरूपं उभयवि

लक्षणं चेति मीमांसाग्रंथेभ्योवधेयम् इहविस्तरमयान्नतन्यतइतिदिक् १० इदानीं निखिललोकानां साधारण्ये
नात्यंतदुष्प्रापविष्णुपददात्रीत्वं न केनापितुलनीयेत्याह महादानैरिति भोभार्गीरथि अखिलसाधारणतया आ
खिलानां सर्वलोकानां साधारणतासाधारण्यं नतुन्यूनाधिक्यं तथाविष्णोर्नारायणस्य विष्णुर्नारायणः रूपा
इत्यमरः पदंचरणं यैकुंठस्य स्थानं वा यद्वाविष्णोः पदंवस्तु विष्णुरूपवस्त्वित्यर्थः अस्मिन्पक्षे राहोः शिरइति वा

रीका.

375

९

प्राणिनां मनोवागवसरः मनश्च वाक्च अनयोः समाहारः मनोवाक् इदंश्च प्राणीत्येकवद्भावः मनोवाचावसरः
 व्यापारइति यावत् न प्रसरति न प्रसरणशीलो भवतीत्यर्थः यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह तिष्ठते रिति भावः
 ननु मनोवागित्यत्र इदंश्च प्राणीति नियमान्नित्यसमाहारे इदंश्च द्रव्यसहान्तादिति रचः प्राज्यम् तथा चोक्तप्रयोगा
 संगतिरिति चेन्न समासांतविधेरनित्यत्वात् अत्र प्रमाणं तु अश्वादिगणेरान्नशब्दपाठः इति दिक् मनःशब्द
 स्थप्राण्यंगत्वाभावेन शक्येनेति वा पु० निराकारं निर्गतः आकारो यस्य तत् अशरीरमित्यर्थः अपाणिपादमित्या

निराकारं नित्यं निजमहिमनिर्वासिततमो विशुद्धं यत्तत्त्वं स्फुरति तिनितत्त्वं न विषयः १०

दिश्रुतेः पु० नित्यं निरंतरं भवं नित्यम् अव्ययात्पु उत्पत्त्यादिशून्यमित्यर्थः न जायते म्रियते इत्यादि स्मृतेरित्य
 र्थः पु० निजमहिमनिर्वासिततमः निजमहिम्ना स्वमाहात्म्येन निर्वासितं नाशितं तस्यो येन तत् स्वमाकाशमित्य
 र्थः यस्य भासा सर्वमिदं विभाति यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते स्थिलम् यच्चंद्रमसि यच्चाग्नी तत्तेजो विद्विषाम्
 कम् इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यामित्यर्थः पु० विशुद्धं मायामलरहितम् नारायणतीर्थसरस्वतीभिरपि गंगैवादितीयं

इदानीं स्मरणोच्चारणाभ्यां क्रमेण मनः शान्तिं पापसंसारतापनाशजनकं गंगेति पदं मरणसमये मन्त्रुरवेस्तु इ
 त्याह स्मृतमिति भौभागीरथि तत् गंगेति पदं स्तुतं मम जगन्नाथस्य प्राणप्रांतः प्राणानामसूनाम्
 पुंसि भूम्यस्य प्राणा इत्यमरः अंतः समाप्तौ अतः शब्दो धिकरणप्रधानमव्ययम् प्राणोत्क्रमणसमय
 इत्यर्थः वदनकमलांतः वदनमेव कमलमिति मयूरव्यंसाकादित्वात् समासः वदनं कमलमिवेत्युपमितस
 मासोवा तस्यांतर्मध्ये विलसतु शोभतु खलु निश्चयेन प्राणोत्क्रमणसमये गंगागंगेत्युच्चारणं भवतु कफ

स्मृतंसद्यः स्वांतं विरचयति शान्तं सकृदपि प्रगीतं यत्पापं द्यविति भवतापंच हरति इदं तद्गंगेति श्र
 वणारमणीयं खलु पदं मम प्राणप्रांतवदनकमलांतर्विलसतु ८

वानपितैः कंठावरोधनं मास्ति तस्मात्
 तत् कियत् गंगेति पदं सकृदपि एकवारमपि स्मृतंसत् स्वांतं मनः शान्तं इन्द्रियनिग्रहक्षमं द्वेषलोभादिरहितं वा वि
 रचयति करोति शान्तं सुखयुक्तं वा शान्तशब्दादर्श आद्यच्च शर्म शान्तसुखानि चेत्यमरः रचयति यत्ने चुरादिः सु
 नस्तत्किम् यत् सकृदपि प्रगीतंसत् प्रकर्षेण गीतंसत् उच्चारितंसत् पापंच पुनः भवतापं भवस्य संसारस्य तापः

379
 तोषभरिताः संताः अतिशयेन बहुलः बहुलतरः अतिशयेन तस् बहुलतरश्चासौ संतोषश्च तेन भरिताः पूर्णाः एता
 दृशाः संतः नाकाधीश्वरनगरसाकांक्षमनसः नाकस्य सर्गस्य स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालया इत्यमरः अ
 धीश्वरः पतिः इन्द्रः तस्य नगरं अमरावती तत्र साकांक्षं साभिलाषं मनो येषां ते एता दृशान् भवन्तीति शेषः अमराव
 त्या अपि तीरे अधिकगुणसत्त्वादित्यर्थः तदेवाह कथं भूतं तीरं निवासार्हेतोः विभाषागुणे स्त्रियामिति हेतोः पंच

निवासा ल्लोकानां जनिमरणशोकापहरणं तदेत चेतीरश्च मशमनधीरं भवतु नः ९

मी लोकानां जनिमरणशोकापहरणं जनिरुत्पत्तिः जनिरुत्पत्तिरुद्भव इत्यमरः मरणं निधनं मरणं निधनो स्त्रिया
 मित्यमरः शोकः पुत्रकलत्रादिवियोगजनितमनो विकृतिरूपः त्रयाणां इन्द्रः एषामपहरणं नाशकम् अमरावत्यां तु क्षीणे
 पुण्ये मृत्युलोकं विशन्तीति पुनरपि भूलोकप्राप्तिरूपानिष्टमप्यस्तीति भावः कदाचित् विमानस्थे नन्द्रेण तीरे रवे लंतः
 काकान् दृष्ट्वा युष्माभिः क्रीडार्थं महने आगतव्यमित्युक्ते अत्रैव वयं निवसामः नतवचने आगमिष्याम इति ते रुक्मि
 ति स्पष्टं गंगापुराणे ९

ननुसर्वोत्कृष्टं वेदाद्यगोचरं परं ब्रह्म विहाय स्वाभिमतफलावाप्तये मामेव किं स्तोषीति चेत्तादृशं ब्रह्म तत्त्वमेव नेतरवि-
षय इत्याह नयदिनिभोस्करतदिनि सुराणां देवानां तदिनीधुनी तत्संबोधनम् तदिनीह्लादिनीधुनीत्यमरः तद्वक्ष्यमा-
णा विशिष्टत्वं निखिलजगत्कारणत्वेन प्रसिद्धं ब्रह्मत्वं सर्वेषां वयं सावधारणमिति न्यायात्त्वमेवेत्यर्थः असीति शेषः
नविषयः त्वमितरविषयभूतानासीत्यर्थः तत्किम् यत्ब्रह्म गलितभेदैः गलितः गतः भेदो येष्यस्ते गलितभेदाः
तेरहं तमतिपादकैः नेह नानास्ति किंचनेत्यादि ब्रह्मरूपैः साक्षाद्देवैरपि प्रत्यक्षश्रुतिभिरपि न अवसितं इत्यजयान

नयत्साक्षाद्देवैरपि गलितभेदैरवसितं नयस्मिन् जीवानां प्रसरति मनोवागवसरः ॥

निश्चितमित्यर्थः चेत्तत्कर्मणीति धातोर्द्यति स्यतीतीत्वं उपसर्गवशादुक्तार्थलाभः तदुक्तम् उपसर्गेण धात्वर्थो ब-
लादन्यत्र नीयत इति ननु नेह नानास्ति इत्यादि श्रुतिभिः इतराभावबोधने पि स्वाभावाबोधनेन कथमहं तसिद्धि-
रिति चेन्न स्वस्मिन् पि स्वप्रवृत्त्या स्वाभावस्यापि बोधनात् अतएव ससजुषोरुः स्वरवसानयोर्विसर्जनीयः इत्या-
दि निर्देशाः संगच्छन्ते इति हि क्व वेदानामध्यगोचरमित्युक्तत्वादिति भावः पु० यस्मिन् ब्रह्मणि जीवानां व्यासादि

गंगाल

६

कोशात् स्त्रियामपितृशब्दः रात्रौरतिसमयेलापितः अतएवस्थितइत्यर्थः एतादृशः मृगमदः कस्तूरी मृ
गनाभिर्मृगमदः कस्तूरीचेत्यमरः तवतोयैरंभोभिः सहयुक्तेतृतीया अंभोर्णस्तोयपानीयमित्यमरः यावद्य
स्मिन्नेवकालेमिलितिसंबद्धोभवति तावत्तस्मिन्नेवकालेमृगाः मृगयन्ति उदरपोषणायतृणादिक मन्वेषयं
तितेमृगाः हरिणाः मृगेकुरंगवातायु हरिणाजिनयोनयइत्यमरः विमलवपुषः विमलंमलरहितंवपुर्येषांते

मृगास्तावद्देमानिकशतसहस्रैः परिहृताविशं
तिस्वच्छंदंविमलवपुषो नंदनवनम् ७

एतादृशाः संतो नंदनवनं नंदयतीति नंदनम् नंदादित्वात्ल्युः तच्चतत्वनंच इंद्रोद्यानं नंदनवनम् अस्यो
द्यानमित्यमरः स्वच्छंदं यथास्यात्तथाविशंतिगच्छतीत्यर्थः क्वचित्तुविमलमनयइतिपाठः कथंभूताः
मृगाः वैमानिकशतसहस्रैः विमानैश्चरन्तिगच्छन्तीतिवैमानिकाः देवाः चरतीतिठक् तेषांशतानिशा
तानां सहस्त्राणितैः परिहृताः वेष्टिताः ७ ७ ७ ७ ७

रीका

381

६

॥ ॥
 रम् अतिशयेन स्वादुः स्वादीयान् अतिशयनेर्इयसुन् सचासौसलिलभरश्चतं आतृप्तिपर्यंतं पंचम्यपाङ्गु-
 रिभिरितिसमासः पिबतांषानंकुर्वतां पाधातोः शतरिपाधेति पिबादेशः एतादृशानांजनानामानंदः निर्वा-
 णपदवीम् निर्वाणस्यैव ल्यस्य पदवीमार्गम् मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणेत्यमरः परिहसति उपहसति ६ इदा-
 नींसाक्षात्स्वयंस्नानमकुर्वतामपित्वयि अन्यसंबंधित्वेन स्वावयवपतने ते वामप्युत्तमलोकप्राप्तौसाक्षात्स्ना

सुधातः स्वादीयः सलिलभरमातृप्तिपिबतांजनानामानंदः परिहसति निर्वाणपदवीम् ६
 प्रभातेस्नातीनां नृपतिरमणीनांकुचतटीगतोयावन्मातर्मिलितिवतोयैर्मृगमदः

यिनां किंवक्तव्यमित्याह प्रभातइति भोमातः प्रभाते उषसि प्रत्यूषोहर्मुखं कल्पमुषः प्रत्यूषसौ अपिप्रभातं
 चेत्यमरः स्नातीनामर्थान्तवजलेस्नानंकुर्वतीनाम् नृपतिरमणीनां राजसुंदरीणां ब्राह्मणादिस्त्रीणां दारि-
 च्यबाहुल्यात् मृगमदो न मिलतीति उक्तम् नृपतिरमणीनामिति तारासंतुसंपत्तिबाहुल्यात्स सुलभइति भा-
 वः कुचतटीगतः कुचाचांतस्य पांताः वास्तुगतः विद्यामानः तदशब्दाज्जातिरुक्ष्णोडीप् नदं त्रिषुइति

श्रीगणेशायनमः पितुः स्कंदे स्थित्वा विमलमुकुरा लोकनधियाहिमांशं व्याकर्षन् नहि भयविधूनेन मनसा
 विहं हित्वा वह्निं सरसमणिषु व्यागिरिभुवाशक्तं भीतो नीतो दिशतु बहुवः शंभुतनयः १ गंगे त्वद्वारिधाराभ
 वमरणजरापारवीरास्तु सारा राजदेवादिनारीविहरणविलसन्ती रनीरा तुषारा दैत्यारात्यंघ्रिचारा हरगिरि
 स्तशिरोदेहभारातिधीरारूपेणाक्रांतसारानि जज्जन घृजिनो धौघहारा विहारा २ अंबानिजमुखाक्रांतचं
 द्रविंबानमाम्यहं केदारं वैरिसंदारं सुक्ताहारं च सुंदरम् ३ येनाकारिदशास्योदशमुरवहीनोपि बाणसं
 धैर्न वनजाया चौर्यकरो सोषो वतु जानकीकांतः ४ हरिरामं गुरुं नत्वा भास्करप्रीतये मया पीयूषलहरी
 व्याख्याक्रियते हियथामति ५ अत्रैवं श्रूयते कविर्जगन्नाथो दिल्लीवल्लभा श्रितस्तद्यवनीसंसर्गदोष
 भाकृसत्तृगंगायाः सकाशात् द्विपंचाशत्सोपानांतरितनिजगृहे स्थितः सत्तत्रैव जान्हव्यागमनस्पर्शनेना
 त्मशब्दिकामयमानः सत्त काव्यं यशसेः श्रुते व्यवहारविदेशिचेतरक्षतये सद्यः परनिर्घृतये कांतासं
 मिततयोपदेशयुज इति काव्यप्रकाशोक्तेः शिवेतरक्षतिफलकगंगास्तुतिरूपं काव्यं चिकीर्षुर्विभविघाता
 यवस्तु निर्देशात्मकं मंगलमाचरन् स्वाभिमतं प्रार्थयते समुद्रमिति भोगंगे तेन वयुष्मदः षष्ठ्येकवच

नविशिष्टस्य तेमयावेकवचनस्येति ते आदेशः युष्मदर्थश्च संबोध्यः युष्मदः संबोध्यः स्वतंत्रः कतो अस्म
 दोवाच्यः इत्यभियुक्तोक्तेरित्याद्यन्यत्र विस्तरः तत्सलिलम् सलिलं भक्तजनपापादिनाशाय गच्छतीति स
 लिलंजलम् बलगतौ सलिलकलीत्युणादिसूत्रेण लब्धं सलिलं कमलंजलमित्यमरः एवं चाशिवशमनप्रार्थ
 नं युक्तमिति भावः नः अस्माकमशिवमकल्याणम् शमयतु नाशयतु प्रार्थनायां लोट् तत्किम् यत्सलि
 लंसकलवस्तथायाः सकला चासौ वस्तुधा च सोर्वीतस्याः वस्तुधौर्वीवसंधरेत्यमरः यद्वा कलाभिः सहिता सक

समृद्धं सोभाग्यं सकलवस्तुधायाः किमपि तन्महैश्वर्यं लीलाजनितजगतः खंडपरशोः

ला वस्तुधनंधत्ते इति वस्तुधा सकला चासौ वस्तुधा च तस्याः किमपि अनिर्वचनीयममौल्यं वा समृद्धं बहुसौ
 भाग्यं शोभादायकम् अतिचतुरायाः सधनाया अपि पृथिव्याः गंगासलिलं विनानशोभेति लोकेऽपि अ
 तिचतुरायास्तादृकं नूपुराद्यलंकारसहिताया अपि प्रमदायाः कुंकुमकृष्णमणिभिर्विनानशोभाभवती
 त्यापामरप्रसिद्धं पुनस्तत्किम् यत् लीलाजनितजगतः लीलाविलासेन न तु श्रमेण जनितानि उत्पत्त्या

दितानिजगंति चतुर्दशभुवनानियेनसः तस्य खंडपरशोः खंडयतिरिपून्निहिनस्तीतिखंडः तादृशः परशुः
 शस्त्रविशेषोयस्यभूतेशस्य भूतेशः खंडपरशोरित्यमरः महेश्वर्यमहत्तदेश्वर्यचमहाविभूतिभूतम् वि
 भूतिर्भूतिरेश्वर्यमित्यमरः सन्महदितिसमासेआइ. महदित्यात्वेवृद्धिः गंगासलिलमात्रसहायेनेश्वरेणवि
 लासादेवचतुर्दशभुवनानिकृतानीतिभावः लोकेपिक्वचनधनेसहायेसति लीलयाब्रह्मपुर्यादिकंनिर्माती
 तिप्रसिद्धम् पुनस्तत्किम् यत्श्रुतीनां श्रूयतेधर्मोयाभिस्ताः श्रुतयः चत्वारोवेदाः शुभ्रजीत्यादिनाक्तिन्

श्रुतीनांसर्वस्वसुकृतमथमूर्तस्मनसांसुधासौंदर्यतेसलिलमशिवनःशमयतु १

श्रुतिःस्त्रीवेदआम्नायइत्यमरः तेषांसर्वस्वसर्वचतत्त्वंचसर्वस्वं इदमेववेदानांधनमितिभावः यद्वा
 सर्वचतत्त्वंच आत्मा इदंसलिलमेववेदानाभात्मोतिभावः स्योजातावात्मानिस्वंप्रिषात्मीयेस्योस्त्रियां
 धनइत्यमरः पुनस्तत्किम् अथयत्स्मनसांरूपवर्णाम् रूपवर्णाः स्मनसइत्यमरः मूर्तसशरीरम्
 सुकृतंपुण्यम् स्याद्धर्ममस्त्रियांपुण्यश्रेयसीसुकृतंरुषइत्यमरः पुनस्तत्किम् यत्सुधासौंदर्यम् स

धेवामृतमिवसौंदर्ययस्यतत् अतिशब्धमित्यर्थः मधुरास्वादचिरजीवित्वादितत्कार्यकारीतिवा यद्वा सुधा
 सौंदर्यमितिवापाठः सुधेतिपृथक्पदम् चंद्रोसुरवमिति वत्सलिलविशेषणम् पुनः० सौंदर्यम् सम्यक् द
 र्शहिमाचलकंदरंतत्रभवंसौंदर्यम् अकार्येऽण् सौंदर्यमेवसौंदर्यमितिचातुर्वर्ण्यादित्वात् व्यञ् आदौ
 हिमाचलेप्रकाशितमितिभावः अथवासुधायाः सौंदर्यंभ्रातृरूपम् सौंदराद्यदित्यः अत्रदरस्मितमि
 तिश्लोकपर्यंतंशिरवरिणीछंदः तल्लक्षणंतु रसैरुद्वैच्छिन्नायमनसभलागः शिरवरिणीदत्तरत्नाकरोक्तं
 शिरवरिणीम्योस्सौन्दर्यो गतुरुद्रादितिपैंगलं चबोद्धव्यम् ननुछंदोत्तरंत्यत्कानेनैवछंदसाकिमितिच
 र्णनमितिचेत् अत्रोच्यते शिरवरिणीछंदसिजलदेवताकयगणस्यादौसत्त्वेन जलस्पर्शं रूपाभिमतफ
 लसिद्धिर्भविष्यतीत्याशयेन अशोकवनितान्यायेनवेति कृतधियोविदांकुर्वतु तदुक्तम् मौष्मिः
 श्रियमातनोति यजलं हृद्दीरवन्निर्मृत्तिसोवायुः परदेशदूरगमनंतव्योमशून्यंफलम् जःसूर्योरुजम
 दधाति विपुलांभेदुर्यशोनिर्मलंनानाकः स्मरवमीशितंफलमिदं प्राहुर्गणानांबुधा इति किमपितनू इत्ये
 कं पदं वा किमपि अनिर्वचनीयंमोक्षप्राप्तिरूपंफलंतनोति विस्तारयतीति किमपितनू तनुविस्तारेक्षि

धादुवङ् प्रोत्तुंगाः उन्नताः एतादृशास्तरंगाः ऊर्मयः भंगस्तरंगोर्मिर्वैत्यमरः भवतां भक्तजनानां दुरितभय
भंगाद्य दुरितंचमयंचतयोर्मिगायनाशायक्रियार्थोपपदेति चतुर्थी भवन्तु आशिषिलोद् कथंभूतास्तरंगा
उदंचन्मार्तेडस्फुटकपटहेरंबजननी कटाक्षव्याक्षेपक्षणजनितसंक्षोभनिवहाः हे शिवे रंचने शब्दकरोति
इतिसमस्या अलुक् हः शंकरे हरो हं सेरणरोमांचवाजिषु इति नानार्थमंजरी अबिरविशब्दे पचाद्यच् त
लुरुषे कृतीतिसमस्या अलुक् अप्येकदंतहेरंबलंबोदरगजानना इत्यमरः हेरंबस्य जननी माता पार्यती

(अपि द्रागाविद्यादुमदलनदीक्षायुरुरिह प्रवाहस्तेवारांश्चियमयमपारांदिशतुनः ३) उदंच

न्मार्तेडस्फुटकपटहेरंबजननी कटाक्षव्याक्षेपक्षणजनितसंक्षोभनिवहाः तस्याः कराक्षाः अपां

गदर्शनानि कराक्षोपांगदर्शनमित्यमरः स्फुटंचतत्कपटंचव्याजंच कपटोस्त्रीव्याजेत्यमरः स्फुटकपटेन हेरंब
जननी कराक्षाः उदंचन् उदर्यं प्राप्नुवन् यो मार्तेडः अर्कः विकर्तनार्कमार्तेड इत्यमरः उदंचन् मार्तेडवत् स्फुटक
पटहेरंबजननी कराक्षाः अतिरक्ता इत्यर्थः तेषां व्याक्षेपः विलंबः चिरकालपर्यंतं कराक्षस्थितिरित्यर्थः यदा

व्याक्षेपः संबंधः तेन क्षणं क्षणपर्यंतं जनितः उत्पादितः तादृशः संक्षोभनिबहो भयसमूहो येषां ते पुनः कथं
भूताः अतएव हरशिरसि स्थाधारभूते महादेवमस्तु के त्वंगंतः कंपंतः इतस्ततो गच्छंतो वा स्वर्गिकं पने इत्य-
स्मात् उरव उरवीति दंडके पठितगमनार्थकत्वात् उभयार्थकत्वं क्वचित्तु उदंचन्मात्सर्येति पाठः तत्र सापत्य
भावादुदंचन्मात्सर्येणेति व्याख्येयम् ३ इदानीं त्वदाश्रयाश्रया सर्वसुरास्तृणप्रायीकृताः अधुना यदि

भवंतु त्वंगंतो हरशिरसि गंगा तनुषु वस्तुरंगाः प्रोत्सुंगादुरितभयभंगाद्यभवताम् ३ तवा
लंबादं वरसुरदलधुगर्वेण सहसामया सर्ववज्ञा सरणिमथनीताः सुरगणाः त्वमेकार्थकरणो उदा-

सीनातर्हि अहं केषामग्रे रोदनं करोमीत्याह तवेति भो अंबजननि अंबार्थनद्योरिति ह्रस्वः तवालंबादाश्र-
यात् स्फुरदलधुगर्वेण स्फुरन् देदीप्यमानः अलधुर्महान् गर्वो हंकारो यस्य तेन मया सर्वे सुरगणाः अवज्ञा-
सरणिं अवज्ञायाः अवहेलनस्य सरणिस्तां सहसा अविचारेण नीताः प्रापिताः अत्र प्रधानकर्मण्यारव्ये ये ला-
दीनाहर्दिकर्मणामिति भाव्योक्तेः सुरगणरूपे प्रधानकर्मणिक्तः अतएवाभिहितत्वात् तत्र प्रथमेति दिक् भो

भागीरथि भगीरथस्येयं भामीरथी तत्संबोधनम् तस्येदमित्यणिदिद्वाणेति डीप् इदानीमुद्धारसमये यदि औ
 दास्यं उदासीनत्वं उद्धारानुकूलव्यापारशून्यत्वमित्यर्थः भजसि अंगीकरोषि तदा तर्हि निराधारः निर्गतः आ
 धारो यस्य सः एतादृशो ह मिह लोके केषां पुरः अग्रे रोदिमिरोदनं करोमि हा इति कष्टे रवे देवा इति त्वं कथय वद
 रुदिर् अश्रुविमोचने रुदादिभ्यः सार्वधातुके इतीद् देवानामवहेलनात्तैः त्यक्तः त्वमपि अस्मिन् समये यदि
 त्यजसि तर्हि मेकागतिरिति त्वमेव कथयेति भावः ४ पुनरपि प्रवाहरूपं स्मरन् पापहरणं प्रार्थयते स्मृतिमि

इदानीमौदास्यं भजसि यदि भागीरथि तदानिराधारो हारो दिमि कथय केषामिह पुरः ४ स्मृतिं या
 तां पुंसामेकतस्कृतानामपि च या हरत्यंतस्तद्रांतिमिरभिवचंद्रांशसरणिः - ति हे गंगे तव प्रवाहरूपाम्

तिः अकृतस्कृतानां अतीताद्यतनजन्मस्कृतपातकानां पुरुषाणामपि स्मृतिं स्मरणं याता प्रामासती चंद्रां
 शसरणिः चंद्रं स्यांशवः किरणाः तेषां सरणिः पंक्तिः सरणिः पद्धतिरित्यमरः तिमिरं अंधकारं यथा तथा तस्तं
 द्रांशंतः करणाजानालस्यं नाशयति यथा चंद्रोदयेन तमो नश्यति तथा तव स्मरणेन महापातकिनां तत्सदृशा

गंगाल-

५

नापातकं नश्यति पुनः मूर्तिः सकलाः सुराः देवाः तैः संसेव्यसलिला सेवनीयजला एतादृशी ते मूर्तिः म
मांतः संतापं अंतः करणस्थं त्रिविधं कायिकवाचिकमानसिकरूपं पापं च तत्कृतं संतापमाधिभूता ध्यात्मा
धिदैवं वाहरताम् तथा जाते जन्ममरणकष्टान्मुक्तः स्यामिति भावः ५ इदानीं राज्यत्यागपूर्वकं त्वत्तीरवा
सिनां त्यंभः पानेन जायमान आनंदः ततो न्यूनसुरवं मोक्षमुपहसतीत्याह अपीति भोजननिप्राज्यमपि प्रभूतमपि
प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमित्यमरः समुद्रांतमपीत्यर्थः एतादृशं राज्यं राज्ञः कर्मपुरोहितादित्याद्यैः प्रजापालनां

इयं सा ते मूर्तिः सकलसुरसंसेव्यसलिलाममांतः संतापं त्रिविधमपि पापं च हरतां ५ अपि प्राज्यं

राज्यं तृणमिव परित्यज्य सहसा विलोलद्वानीरं तव जननितीरं श्रितवताम् त्वकं सहसा तृणमिव परि

त्यज्य अनेन लोभाभावः सूचितः विलोलद्वानीरं विलोलंतः वायुना चंचलाः बानीराः वेतसवृक्षाः यस्मिन् त
त् वेतसपर्याये रथाभ्युपविष्टुलशीतवानीरं वंजुला इत्यमरः अनेन छाया निविडत्वं सूचितम् एतादृशं
तव तीरं कूलं रोधश्च तीरं चेत्यमरः श्रितवतां सेवतां सुधातः अमृतात् पंचम्यां तात सिल्स्वादीयः सलिलभ

टीका.

390

५

तृष्णी तथाचक्रोशः पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांश्चिवस्तुषिति ददानादाचीनलोपेतिषणीनिषेधात् पद।
 द्वितीया एतादृशीत्वंदहलोके केनतुलनीयाउपमेयासीतिनः अस्मान्कथयचद तादृशस्यकस्याप्यभावान्
 नाप्युपमेयासीतिभावः यद्वा केनब्रह्मणातुलनीयासि अपितु नेत्यर्थः ब्रह्मणोपि तादृशसामर्थ्याभावादि
 भावः तुलनिष्कर्षइतिधातोरनीयर् विष्णुरूपं वस्त्वितिपक्षेसारूप्यमुक्तिः प्रतीयते तदुक्तं श्रीमच्छंकराचार्यैः
 न्माध्याङ्गुलांछनोगंरुडगः पीतांबरोनिर्गतः नारायणंवाशिवंवाइतिवेतितत्किं यद्विष्णुपदंमहादानैः गजाश्व

अचिंत्यंतद्विष्णोः पदमखिलसाधारणतयाददानाकेनासित्वमिह तुलनीयाकथयनः ११ शिबिका

लादिरूपैः ध्यानैः चिन्तैकाग्रतयाचिंतनैः अपिचबहुविधवितानैरपिच बहुविधाः अनेकप्रकाराः येवितानाः क्रतवः क्रतु
 विस्तारयोरस्त्रीवितानंभिषुतुच्छकइत्यमरः बहुविधाः येवितानाउल्लोचास्तेः अस्त्रीवितानउल्लोचेत्यमरः घोराभि
 भयंकराभिः परमकष्टसाध्याभिर्वा स्तुषिमलतपोराशिभिरपि स्तुषिमलानिनिर्मलानि नतुमारणोच्चादनवशीकरण
 जनकानितादृशानियानितपांसि तेषाराशयः समूहाः तैरपिनलभ्यंनप्राप्यम् अर्हार्थलभधातोः पोरदुपधादिभि

गंगाल-
५

न
म
रि
रि
प्र

गंगाल-
१०

यत् पुनस्तत्किम् अचिंत्यं चिंतनं हेतुगोचरमिति भावः ११ इदानीं दर्शनं मात्रेण नृणां संसारमयहंशी-
त्वां शिवः पार्वत्यनुरोधे त्यागपूर्वकं निरंतरं शिरसि विभर्तीत्याह नृणामिति शोभागीरथि नेतवमूर्तेः ततो-
महिमानं परमदुर्धरकार्यकर्तृत्वरूपं माहात्म्यं इह लोकेकः निगदतु वदतु अपितु न कोपीत्यर्थः माहात्म्यबाहुल्य-
न क स्यापिवाणी प्रसराभावादिति भावः कथं भूतायाः मूर्तेः ईक्षामात्रादपि ईक्षैव ईक्षामात्रमिति मय-

नृणामीक्षामात्रा दपि परिहरं त्यागवभयं
शिवायास्तेमूर्तेः कइहमहिमानं निगदितु ॥

त्य
व
न

रज्यंसकात्समासः मात्रं कात्स्न्येवधारणे इति कोशादवधारणं मात्रशब्दार्थः तस्मादपि नृणां नृचेत्य-
वैकल्पिकत्वाद्दीर्घाभावः भवभयं भवात्संसारद्वयम् हरं त्याः तदुक्तं गंगेत्यदर्शनान्मुक्तिर्न जानेस्म-
न जंफलमिति पुनः कथं भूतायाः शिवायाः शिवयतीति शिवा तत्करोतीति पयतात्पचाद्यचिराप त-

यद्वा शिवंकल्याणं अस्तीत्यस्याः सातस्याः यद्वा शिवो महादेवो भर्तृत्वेन अस्त्यस्याइति शिवोमोक्ष
 स्याइति पक्षचतुष्टयेपि अर्शआद्यच् शिवोमोक्षे महादेवोऽक्षरेक्षेमेजले शिवमितिशाश्वतः श्रीकंठः कपदः
 ग्रः कमर्दीश्रीकंठः शितिकंठः कपालमृदित्यमरः अमर्षम्लानायाः अमर्षेण कोपेन कोपक्रोधामर्षरोषइत्य
 रः म्लानाग्लानातस्याः एतानृशः गिरिभुवः गिरेर्हिमाचलात् भवतीतिगिरिभूः पार्वतीकिं प तस्याः प

अमर्षम्लानायाः परमननुरोधागिरिभुवो
 विहायश्रीकंठःशिरसिनियतंधारयतियां १२

ल्लुषं अनुरोधं अनुसूरणं विहायत्यत्कायांगंगांशिरसिनियतं निरंतरं यथास्यात्तथा धारयति विभर्ति र
 र्थेपिच सपत्नीभूतगंगायाः मस्तकधारणेन जातकोपायाः अपिपार्वत्याः सांतवनादिकंविहायअधिकगुणव
 त्त्वामेवशिरसिविभर्तीतिभावः लोके अपिअतिगुणवतोहीरकस्यमस्तकधारणंप्रसिद्धमेव १२ ७

इदानीं उन्मत्तादिभिरपि विनिन्द्यानि परिहर्थाणि अवाच्यानि यानि पापानि तन्नाशिनीत्वमेवेत्याह विनिन्द्या
 नाति भोगंगो उन्मत्तैरविचारकारिभिः विशेषेण निन्द्यानि निन्दितुं योग्यानि अपि च पतितैरपि प्रायश्चित्तादि
 भिः परिहर्थाणित्याज्यानि द्वात्यैः गर्भाधानादिसंस्कारहीनैः द्वात्यः संस्कारहीनः स्यादित्यमरः अ
 च्यानि वक्तुमयोग्यानि पिशूनैः कर्णेजपैः कर्णेजपः सूचकः स्यात्पिशूनो दुर्जनः खल इत्यमरः सपुलकं स

विनिन्द्या न्युन्मत्तैरपि च परिहर्थाणि पतितैरवाच्यानि द्वात्यैः सपुलकमपास्यानि पिशूनैः हरंती
 लोकानामनघरतमेनांसि कियतां कदाप्यश्नाता त्वं जगति पुनरेका विजयसे १३ रोमांचं यथा स्या

था अपास्यानित्याज्यानि एतादृशानि कियतां किं परिमाणमेषां ते कियंतः तेषां किमः संख्या परिमाणोऽति
 तिषतुष किमिदं स्यां वोयः बहूनामित्यर्थः लोकानामेनांसि यंत्यधो एभिस्तानि यंति गच्छंति प्रायश्चित्ता
 नापातानि एनांसि कलुषाणि इण् आगसीत्यसुण् कलुषं वृजिनै नोयमित्यमरः हरंती नाशयंती एका
 कदापि कस्मिन्नपि काले अश्नाता अखिन्ना एतादृशी त्वं जगति विश्वस्मिन् विजयसे सर्वोत्कर्षेण च

लोकेकश्चन कदाचित् एवकार्यं यदिकरोति तदाश्नांतो भवति बहुभिर्वा एकं महत्कार्यं कृतं चेत् सर्वे आंताः भवंति
 त्वंतु अस हाया द्वितीया सर्वेषां पापानि निरंतरं हरंत्यपि नश्नांतेति समापियापंदूरी करिष्यस्येवेति भावः १३
 इदानीं तव गुणानामेवायं दोषः यत् पृथ्वी तले शोकनाशाय स्वर्लोकात्पतंत्यास्तव निर्लोभोपिशिवः कपदस्थाप
 नमिषेण प्रतिग्रहं चकारेत्याह स्वर्लंतीति लोभागीरथि अवनितलशोकापहृतये अवन्त्याः पृथिव्याः तलं

स्वर्लंती स्वर्लोकादवनितलशोकापहृतये जराजूटग्रंथौ यदुसि विनिबद्धापुरभिदा अयेनि
 लोभानामपिमनसिलोभं जनयतां गुणानामेवायं तव जननि दोषः परिणतः १४

स्वरूपं अधः स्वरूपयो

रस्त्रीतलमित्यमरः तत्रयः शोकः तत्रापहृतिर्नाशः तस्यैव अपहृतिं कर्तुमित्यर्थः स्वर्लोकात् स्वर्लंती पतंती त्वं पु
 रभिदा शिवेन जराजूटग्रंथौ जराजूटस्य कपदस्य ग्रंथिः तत्र यत् विनिबद्धा विशेषेण निरंतरं बद्धासि उपसर्गद्वयं क
 दापि अन्यत्र गमनाभावं बोधयति अये जननि निर्लोभानामपि निर्गतः लोभो येषां तेषामपिमनसि चित्ते लोभं
 इच्छां जनयतां कुर्वतां तव गुणानामेव दयादाक्षिण्यादीनामेवायं दोषः परिणतः प्रसृतः निर्लोभतया कदाप्यप

गंगाल.

१२

निग्रहकर्ताशिवः तवगुणलोभप्रशेनेवअपूर्वप्रतिग्रहचकारेतिभावः १४ इदानींसर्वेषांरक्षणक्षमंपरमो
षधंत्वमसीत्याह जडानिति श्री अं व इह कलौ जडान् अज्ञान् क्रियासुमंदानित्यर्थः जडो जडत्वमरः अं
धान् चक्षुरिन्द्रियहीनान् पंगून् पादगतिहीनान् प्रकृतिबधिरान् प्रकृत्यास्यभावेनबधिरान् श्रोत्रेन्द्रियही
नान् शब्दश्रवणासमर्थानित्यर्थः उक्तिविकलान् उक्तिभिर्वचनेर्विकलाः हीनाः तान् पूर्वसदृशोतिसमासः
व्याहारउक्तिर्लपितंभाषितंवचनंवचद्वत्यमरः वचधातोः क्तिनिवचिस्वपीतिसंप्रसारणं ग्रहग्रस्तान् ग्रहे

जडानंधान्यंगून् प्रकृतिबधिरानुक्तिविकलान् ग्रहग्रस्तानस्ताखिलदुरितनिस्तार
सरणीन्

रादित्यादिनवग्रहेर्ग्रस्ताः कवलिताः कृतपीडाइति यावत् तदुक्तं ज्योतिःशास्त्रे स्वर्क्षा
चंद्रखलास्त्रिंशद्विंशतः सप्ताद्यगोष्ठः पुनश्चापुत्राद्ययधर्ममृत्युषुकविः स्वास्तत्रिकोणोगुरुः सौम्योव्यं
त्यसमेऽखिलाभगताः शक्येनवेषुद्विगश्चंद्रोथोनिजभाह्नमंनवत्तंतंयद्विषुशेषंनसदिति अस्ताखिल
दुरितनिस्तारसरणीन् अखिलानिचतानिदुरितानिचपापानिनेषानिस्तारणंनाशनम् तस्यसरणिः प्राय

वीका.

396

१२

श्चिताद्याचरणमार्गः अस्ताऽविद्यमाना अखिलदुरितनिस्तारसरणिर्धैर्यान्ते तान् पापबाहुल्येन अविद्यमानप्रायश्चित्तादीनित्यर्थः निलिंपैर्देवैः अनुपसर्गाह्निष्येति सूत्रस्थेन नौलिंपैः संज्ञायामिति वार्तिकेन शः मुक्ताच्च स्वहस्तेन परित्राणाभावात् अपिच निरयांत निरयस्य नरकस्य अंतर्मध्ये स्थान्नारकस्तु नरको निरयो दुर्गतिः स्त्रियामित्यमरः निपततः नितरांपतंतिते निपतंतः तान् एतादृशान् नरान् अनुव्यान् वातुं त्वं परमं उल्लूखं भेषजं औषधमसि भेषजौषधभेषज्यानीत्यमरः एवं च सर्वभेषजं त्वं सर्वांतर्गतस्य ममापि भेषजं भविष्यस्येवेति भावः १५ इदानीं क

निलिंपैर्निर्मुक्ता नपिच निरयांत निपततो नरानं वच्चातुं त्वमिह परमं भेषजमसि १५ स्वभावस्वच्छा नांसहजशिशिराणामयमपामपारस्ते मातर्जयति महिमा कोपि जगति ॥ पिलमुनिनिर्दग्धाः त्वत्संबं

धवशात् स्वर्गे दिव्यदेहधारिणः सगरजाः सगरपुत्राः अद्यापि तव महिमानं अहो धन्या जान्हवी निधनंगता अपिच यं यत्संगवशादीदृशा जाता इत्याकारकं गायंतीत्याह स्वभावेति भो मातः स्वभावस्वच्छानां स्वभावेन निस्सर्गेण न तु कृत्रिमेण स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाप्युपैतृरित्यमरः स्वच्छानां निर्मलानां सहजमनायासेन सर्गि

काद्यसंक्षेपेण शिशिराणां शीतलानां उक्तं च कालिदासेन शैत्यं हि यत्सामकृतिर्जलस्येति एतादृशीनांते अपांवा
 राम् आपः स्त्रीभूम्नि वारिवारि इत्यमरः अपारः अमर्यादः अयं कोपि विलक्षणो महिमा माहात्म्यं जगति जयति स
 र्वोत्कर्षेण वर्तते सगरजाः सगरराजपुत्राः अनवद्यकृतिभूतः संतः न अवद्यागर्ह्य अनवद्यास्तत्या अवद्यपण्ये
 निसूत्रेण गर्हायां अवद्येति निपातितम् तादृशी चासौ द्यकृतिश्च तां विभ्रतिते एतादृशाः संतः अतएव स्फुटपुलक
 सांद्राः संतः स्फुटाः प्रकटाः ये पुलकाः रोमांचाः तैः सांद्राः निबिडाः संतः महिमानं अद्यापि सुदार्पिता गायांति व

सुदार्पिता गायांति द्यतलमनवद्यकृतिभूतः समासाद्याद्यापि स्फुटपुलकसांद्राः सगरजाः १६

दंतीत्यर्थः किं कृत्वा द्युतलं दिवस्तलम् दिवउदित्युत् द्योदिवोद्वेस्त्रियामित्यमरः समासाद्य अधिष्ठित्यसगरेण
 हि अश्वमेधकरणाय अश्वो विनिर्मुक्तः तत्संरक्षणाय स्वपुत्राः नियुक्ताः स अश्वः इंद्रेण चौर्येण पाताले नी
 तः सगरपुत्राः अपितदानयनाय तत्र गताः तैरसर्वेकपिलेन निर्दग्धाः पश्चात् सगीरयेन स्वर्गात् गंगामानीय
 जीविता इति स्पष्टं रामायणादौ १६ इदानीं स्वत्यपापिनां दोषापनुत्तयेभिर्जगति गोदावर्यादीनि बहूनि ती

यानिसंति अतीतप्रायश्चित्तानांतु दोषहरणे त्वत्सदृशीत्यमेव समर्थेत्याह कृतेति भोजननिकृतक्षेत्रेन स्कान-
कृतानि शुद्धाणि अत्यानियतां दुष्प्रक्षणादीनि एनां सिपापानियैस्ते तान् शेषादिष्माषेति कप् अथ पापाचरणानंत-
रं द्वादशितिशेषं संतसमनसः संतसंपश्चात्तापयुक्तं मनोयेषांते तान् एतादृशान् नरान् समुद्धर्तुं आचरितपापात् दूरी-
कर्तुं त्रिभुवनतले त्रयाणां भुवनानां समाहारस्त्रिभुवनं तद्वितार्थेति समाहारे द्विगुः पात्रादित्वात् स्त्रीत्याभावः
तस्य तलं तत्र तीर्थनिवहाः तीर्थानां गोदावर्यादि तीर्थानां निवहाः समूहाः संति वर्तते भोजननिप्रायश्चित्तप्रसर-

कृतक्षेत्रेन स्कानश्च द्वादशितिसंतसमनसः समुद्धर्तुं संति त्रिभुवनतले तीर्थनिवहाः णपथातीतचरितान्

प्रायश्चित्तस्य पापनाशनसमर्थधर्मविशेषस्य प्रसरणमाचरणं तस्य पंथामार्गः वादः पंथाश्च मार्गश्चेति त्रिकांडमंड-
नः ऋक्पूरब्धेति समासांतो अप्रत्ययः प्रायश्चित्तप्रसरणपथान् अतीतं अत्यंतं गतं चरितं येषांते तानपि बहुका-
लं बुद्धिपूर्वकं महत्यापाचरणेन अविद्यमानप्रायश्चित्तानपीत्यर्थः उक्तंच सुज्ञाचार्यैः सकृत्तिन ईषत्यापे प्रायश्चि-
त्तरघूतमप्रोक्तम् अपयाति मासुदीक्ष्य प्रायस्तदपीह गौरिचव्याप्रमिति एतादृशानपि नरान् दूरीकर्तुं आचरितपा-

पादुद्धर्तुत्वमिवत्वस्मदृशीत्वमेवविजयसे अत्रोपमानोपमेयत्वंगंगायाएव तत्फलं तु अन्यात्वस्मदृशीनास्ती
ति अतएवात्रानन्वयालंकारः तदुक्तम् उपमानोपमेयत्वंयदैकस्थैववस्तुनः इंदुरिंदुरिवश्रीमानित्यादौतदन
न्वयइति प्रायश्चित्तशब्दे प्रायस्यचित्तिचित्तयोरितिपारस्करगणपठितसूत्रेणस्तुतिनिश्चयः सचरूढ्यायोगेन
चपापनाशनसमर्थविशेषधर्ममाचष्टे प्रायश्चित्तशब्दश्चायंपापक्षयार्थेनैमित्तिके कर्मविशेषेरुदइत्याहुःसंप्र
दायविदोनिबंधकारादयः योगस्वांगिरसादर्शितः प्रायोनामतपः प्रोक्तंचित्तंनिश्चयउच्यते तपोनिश्चयसंयुक्तं
अपिप्रायश्चित्तप्रसरणपथातीतचरितान्तरान्दूरीकर्तुंत्वमिवजननित्वंविजयसे १७
निधानंधर्माणांकिमपिचविधानंनवमुदांप्रधानेतीर्थानाममलपरिधानंत्रिजगतः ॥
प्रायश्चित्तंतदुच्यते अस्यार्थः अनुष्ठितेनद्वादशवार्षिकादिना अवश्यंपापंनिवर्ततइतिविश्वासोनिश्चयः तेनसं
युक्तंव्रतानुष्ठानलक्षणं तपः प्रायश्चित्तमित्यलंबिस्तरेण १७ इदानीमनेकगुणविशिष्टत्वेनपापहरणक्षमंनवव
र्षधर्मपापनाशयतुइतिप्रार्थयते निधानमिति श्रौतमिति धर्माणांवेदेनप्रयोजनमुद्दिश्यविधीयमानार्थानां तदुक्तं
जैमिनिना चोदनालक्षणार्थाधर्मास्तेषांनिधानंस्थानंनिधीयतेस्थाप्यतेयस्मिन्नितिधाधातोः करणाधिकरणयोश्चै

तिल्युद् चपुनः नवमुदानवाश्चताः सुदश्चतासां नूतनहर्षाणां किमपि विधानं जनकं गंगादर्शनेन विलक्षणा हर्षाणां
 यंते इत्यनुभवसिद्धं कर्तृकर्मणोरिति कर्मणिषष्टीउभयत्रचपुनः तीर्थानां प्रधानं चपुनः त्रिजगतः त्रयाणां जगतां
 समाहारः त्रिजगत् तस्य तद्वितार्थेति समाहारे द्विगुः अमलपरिधानं अमलं निर्मलं च तत्परिधानं चामलपरिधा-
 नं अधोऽंशकं अंतरीयोपसव्यानपरिधानान्यधोऽंशक इत्यमरः यथा लोके कस्यचिद्दसनहीनस्य न शोभात
 था एतद्विना त्रिजगतीत्याकृतं चपुनः बुद्धेर्मनीषायाः बुद्धिर्मनीषाधिषणाधीः प्राज्ञाशेषुषीमतिरित्यमरः समा-

समाधानं बुद्धेरथरवलुतिरोधानमधियांश्चियामाधानं नः परिहरतु तापं तव वपुः १८

धानं नानादुष्टकल्पनानाशकमित्यर्थः अथानंतरम् अधियांनिर्बुद्धीनां तिरोधानं अपिधानं तेषामदृश्यमिति
 भावः अपिधानं तिरोधानं पिधानाच्छादनानि चेत्यमरः अथ श्रियां लक्ष्यामाधानं स्थापकम् मोक्षादिलक्ष्मीसंपा-
 दकमित्यर्थः एतादृशगुणविशिष्टं तव वपुः शरीरं गानं चपुः संहननं शरीरमित्यमरः नः अस्माकं तापं परिहरतु १८

इदानीं कार्यासक्ततयायः तव वियोगो जातः अयं ममैव अपराध इत्याह पुर इति भो मातः मातृत्वेनापराधः सोढ
व्य इत्याकृतं एवं ममैव एष निश्चयार्थः मंतुः अपराधः अस्तीति शेषः कोसावित्याकांक्षायामाह इह लोके तव वियो
गः स्नानाद्यसंबन्धः यत् अभूत् अतः कारणात् क्षणमपि क्षणमात्रमपि करुणा दद्यात्पचामयि कर्तव्येति शेषः का
रुण्यं करुणा धृणेत्यमरः अपराधमवने मूलमाह कथं भूतस्य मम द्रविणमदिराघूर्णितदृशां द्रविणमेषमदिरा

पुरोधावंधावंध्रविणमदिराघूर्णितदृशां महीपानां नानातरुणतररवेदस्य नियतम्

उन्मादकारित्वात् यद्वा द्रविणंचमदिराचताभ्यां घूर्णिति घूर्णनयुक्ते भ्रमित इत्यर्थः तादृश्यो दृशो येषां ते दृक् दृ
ष्टीचेत्यमरः नाना अनेकेषां अव्ययत्वात् वष्ट्यालुक् एतादृशानां महीपानां मही पान्ति ते महीपाः राजानः ते
षां अग्रे नियतमेव धावंधावंधावित्वाधावित्वा धावुगतिश्च ज्योरिति धातोरासीष्ण्येण सुत्वेति णसुलिङ्गि
त्वं तरुणतररवेदस्य अनिवायेन तरुणाः तरुणतरः तादृशाः रवेदः आसौ यस्य तस्य यद्वा नानातरुणतररवेदस्य

त्येकं पदम् नाना अनेकविषयः तरुणतरः रवेदोयस्य पुनः कथं भूतस्य स्वहितशतहंतुः स्वस्यैव हितानि पथ्या
 नितेषां शतं तस्य हंतानाशकः तस्य अतएव पुनः कथं भूतस्य जडधियः जडाधीर्यस्य तस्य १९ पूर्वस्या विधेयेत्यु
 क्तं इदानीं किं विषयिणी दयेत्याकांक्षायां तव जलं मम पुनः भवनमेव दूरीकरोतु इति प्रार्थयते मरुदिति सोमा
 तः ते तव जलं मम जगन्नाथस्य जननजालं जननस्य जन्मनः जनुर्जननजन्मानीत्यमरः तस्य जालं समूहः तत् जालं
 समूहः अनाय इत्यमरः जरयतु नाशयतु ज्वयो हानौ स्वार्थे णिजंतः जनी जृष इति मित्वे मितान् ह्रस्व इत्युपधा ह्रस्वः क
 ममेवायं मंतुः स्वहितशतहंतुर्जडधियो वियोगस्ते मातयं दिह करुणानः क्षणमपि १९ मरुलीला
 लोललुहरिलुलितां भोजपदलीसवलसंरुद्रातच्छुरणविसरत्कोकमरुचि
 यं भूतं जलं मरुलीलालोललुहरिलुलितां भोजपदलीसवलत्पांसुद्रातच्छुरणविसरत्कोकमरुचि
 मरुतः वायोः लीलाविलासः तेन लोलं त्यश्चला यालहर्यः वीचयः ताभिः लुलितानि लोलानि यानि अंभोजानि
 कमलानि तेषां पदलीसमूहः तस्याः सवलंतः पतंतो ये पांसवः रजांसितेषां द्रातः समूहः तस्य छुरणं अंगलेपः तेन
 विसरंती प्रसरणशीला तादृशी कोकमरुचिर्दीर्घिर्यस्य तत् कमलरजः पतनेनात्यंतसारकमिति भावः पु० सुरस्त्री

वक्षोजक्षरदगरुजं बालजटिलं सराणामिन्द्रादिदेवानां स्त्रियः इंद्राण्यादयः तासां वक्षोजाः स्तनाः तेष्वयः क्षरन्
पतन्त्यः अगुरुजं बालः कृष्णचंदनपंकः वंशकागरुराजार्हेत्यमरः निषद्वरस्तुजं बालः पकोरुनीत्यमरः तेन जटि
लंसजटं जटाशब्दात्तुदादित्वादिलच् पु० जं बालं जं बालः पंकः अस्त्रियस्मिन् तत् यद्वा जं बालः शैवालं अस्त्रिय
स्मिन् यद्वा जं बालाः सदनद्वयाः धत्तूरवृक्षादित्यर्थः ते संत्यस्मिन् तत् तथा च कोशजं बालः शैवले पंके जगले मदन

सुररन्त्री वक्षोजक्षरदगरुजं बालजटिलं जलं ते जं बालं मम जन न जालं जरयतु २० समुत्पत्तिः प
द्मारमणपदपद्मामलनरयान्निवासः कंदर्पप्रतिभटजटाजूटभवने

द्वयस्ति पञ्चत्रये पि जं बालशब्दात्
त्वर्थीयो अर्श आद्यच् मरु ह्री लाल लु हरीत्यत्र संहितायां तोली तिलः कौंकुमरुच्योः समासं कृत्वा पश्चादिसरं
तीशब्देन समासे पुं वद्भावः तालव्या अपि दंत्याश्च शंबुसूकरपांसवः इति हि स्तुकोशात् तालव्योऽपि पांशुशब्दः २० इदानीं समुत्पत्तिस्था
ननिवासस्थानव्यापारसौष्टवेन जगदपेक्षया तव उत्कर्षो वर्तत इति आह समुत्पत्तिरिति भोजननिजगतः विश्वस्मा
त्तवोत्कर्षः आधिक्यं कस्माद्देतो न जागर्तुनास्ताम् अपितु सर्वस्माद्देतो रुत्कर्षो वर्तत इत्यर्थः उत्कर्षप्रतिपादक

हेतूनाह समुत्पत्तिरिति तवसमुत्पत्तिः सम्यगुत्पत्तिः उद्भवः पद्मारमणपदपद्मामलनरयात् पद्मायाः लक्ष्म्याः
लक्ष्मीः पद्मालयापदोत्पत्तिमरः रमणः पतिः विष्णुः तस्य पदं चरणकमलं तस्यामलनरवः तस्माद्भवति जनिकर्तुरित्य
पादानत्वम् तवनिवासः स्थितिः कंदर्पप्रतिभटजटाजूट भवने कंदर्पस्यानंगस्य कंदर्पोदर्यकोनंगइत्यमरः प्र
तिभटः प्रतिपक्षीशिवः तस्यजटाजूटः कपटः साणवभवनंगृहं तत्रवर्ततइतिशेषः अथानंतरं तवायं व्यासंगः उ

अथायं व्यासंगो हतपतितनिस्तारणविधौ न कस्मादुत्कर्षस्तव जननिजागर्तिजगति २१ नगोऽप्यो
यांतीनां कथयतदिनीनां कतमया पुराणां संहर्तुः सुरधुनिकपदो धिरुरुहे ॥

द्योगः हतपतितनिस्तार
णविधौ हताः शत्रुभिः शस्त्रादिनामारिताः प्रायश्चित्तिनः तेषां निस्तारणं उद्धारः तस्य विधिः करणं तत्रवर्ततइतिशे
षः विधिर्यधानेदेवचेत्यमरः २१ इदानीं हरशिरसि निवसंत्याः विष्णुपदोद्भूतायाः तवोपमेयाकापिनदीनास्तीत्या
ह नगोऽप्यइति भोजननि कविभिः पंडितैः संख्यावान्यंडितः कविरित्यमरः तवतुलालेशः तुलायाः उपमायाः
लेशः लवः लवलेशकणाणवइत्यमरः यस्यां दीयेत तादृशीकावर्तते अपितु न कापीत्यर्थः ननु कृष्णादयो बद्धो ब

तेतिइतिचेत्तत्राह नगोप्यइति नगोप्यः पर्वतेप्यः नगोप्राणिष्वन्यतरस्यामितिपाक्षिकप्रतिभान्नचोनलोपाभावः
यांतीनामागच्छतीनांमध्येयतश्चनिर्धारणमितिषष्ठी कतमयातदित्यापुराणांनगराणांसंहर्तुर्दाहकस्यशिव
स्यकपर्दः जराजूदः अधिरूढः अध्यारूढः नगोप्योयांतीनांतदिनीनांमध्येकयावातदित्याश्रीभर्तुःविष्णोःपद
कमलंचरणपंकजंसलिलैः अक्षालिधोतमितित्वंकथय अर्थात् अस्मान्प्रतिवद एवंच तत्कार्यकारणाभावात्

कयाचश्रीभर्तुःपदकमलमक्षालिसलिलैस्तुलातेशोयस्यांतवजननिदीयेतकविभिः२२विध
तांनिःशंकंनिरचधिसमाधिंविधिरहोसुरवंशेषेशेतांहरिरविरतंचतुहः॥

इदमेवमनसिनिधायत्वामहंशरणांगतइत्याकृतं अक्षालीत्यत्रचिण्मायकर्मणोरितिकर्मणिचिण् आदौपूर्वाद्धं
योजयित्वापश्चादुत्तरार्द्धंयोज्यम् २२ इदानीमिवजननिमनोरथदायिनित्वयिसत्वांब्रह्मादीनांप्रयोजनमेवनास्ती
त्याह विधत्तामिति भोजननि जनयतिविश्वमुत्पादयतिइति जननीविश्वमाता तत्संबोधनं जगतिविश्वस्मि
न् कामानां मनोरथानांकर्मणिषष्ठी सवित्रीउत्पादयित्रीयदिजननीविश्वमाता त्वंजागर्तिअस्तितर्हिविधिः

विदधाति विश्वमिति विधिः ब्रह्माविधात्रो वेधचेति वेधादेशो सिप्रत्ययश्च निरवधिसमाधिनिगर्तः अवधि
 र्यामादिरूपा मर्यादायस्य तादृशो यः समाधिः चित्तहन्ति निरोधस्तन्निःशंकं निर्गताशं कायस्मिन् कर्मणि यथा
 भवति तथा मयि निर्व्यापारे जगदुत्पत्तिः कथं भविष्यतीति शंकारहितमित्यर्थः विधत्तां करोतु हरिः हरति सर्वे
 षांदुःखमिति हरिः अचदरित्यौणादिकोऽशेषे स्वरवं यथा स्यात्तथा शेताम् निद्रां करोतु सुखमित्यनेन निद्राभं
 गजनकः जगद्रक्षणरूपोपाधिः मास्त्विति सूचितम् हरः हरति विश्वमिति हरः पचाद्यच् शिवः अविरतं निरं

कृतं प्रायश्चित्तेनैरलमथ तपोदानयजनैः सवित्री कामानां यदि जगति जागर्ति भवति २३

तरं यथा स्यात्तथानृत्यतु नृत्यं करोतु अविरतमित्यनेन मध्ये कार्यंतरचित्ततथानृत्यविरामो मास्त्विति सूचितं प्रा
 यश्चित्तेनैः कृतं स हस्तेन शक्तिं करणाभावात्तानि व्यर्थानीति भावः अथानंतरं तपोदानयजनैः तपोसिद्धिच्छां
 द्रायणादीनि दानानि गजाश्वादीनि यजनानि देवपूजायागादीनि तैरलम् तैः साध्यं नास्तीति भावः गम्यमानं क्रि
 यांप्रतिकारकत्वात् तृतीया अहो इत्याश्चर्ये अनेकेषां कार्यमेकैव त्वं करोषीत्याश्चर्यम् २३ ७ ७

गंगाल.
१८

इदानीं अनाथ इत्यादिविशेषयुक्तोहं स्नेहाद्रिमित्यादिविशेषेण युक्तां त्वां प्राप्तोस्मि अतस्त्वं स्वमहत्त्वयोग्यं कु-
र्वित्याह अनाथ इति भोगंगे अथ यद्यं शिशुः श्यतिदिनेदिने कृशो भवतीति शिशुः शावकः शः किल्मन्वञ्चत्या-
दिसूत्रेण साधुः पृथुकः शावकः शिशुरित्यमरः मातरं जननीं त्वां प्राप्तोस्मि इह विषये त्वं समुचितं सम्यगुचितं यो-
ग्यं विदध्याः कुरुशरणा गतबालं मां मातृत्वान्वात्यजोतिभावः कीदृशोहं कीदृशीं त्वां अनाथः दीनः स्वाम्यंतराभा

टीका

५०८

अनाथः स्नेहाद्रिं विगलितगतिः पुण्यगतिदां पतन् विश्वोद्धर्त्री गदविगलितः सिद्धभिषजं

यवानित्यर्थः स्नेहाद्रिं स्नेहेन प्रीत्या आद्रिं क्लिन्नां आद्रिं सांद्रं क्लिन्नमित्यमर पुनः कीदृशोहं कीदृशीं त्वां विग-
लितगतिः विगलितानष्टागतिः गमनं यस्य सः यद्वा विगलिता पापबाहुल्येन नष्टागतिः पुण्यलोके गतिः ग-
मनं यस्य सः पुण्यगतिदां पुण्येषु गतिः तां ददाति सातां यद्वा पुण्येषु पुण्यलोकेषु गतिदां पु० पतन् पतितः वि-
श्वोद्धर्त्री उद्धारकर्त्री त्रिभुवनविधातुश्च कलह इति वत् शेषषष्ठ्या समासः एवं च विश्वांतर्गतस्य मयोद्धारं करि-

१८

रिष्यस्येवेतिभावः पु० मदविगलितः गर्दैः आतंकैः रोगैरित्यर्थः विगलितः विशेषेणगलितः जर्जरितः यद्भांत
 कगदाबाधाः शब्दाः पर्यायवाचका इति सिद्धभिषजंसिद्धोषधदंसिद्धवैद्यरूपा मित्यर्थः रोगहार्यगदंकारोभिष
 कुवैद्योचिकित्सक इत्यमरः पु० तृष्णाकुलितहृदयः तृष्णायापिपासया आकुलितं व्याप्तं हृदयं यरथसः स्त
 धासिंधुंस्तृष्णाया अमृतस्यसिंधुं समुद्रं यद्वास्तृष्णायाः सिंधुदेशं यद्वास्तृष्णायाः सिंधुं नदीं तथाचामरः देशेनद
 विशेषेभ्योसिंधुर्नासरितिस्त्रियामिति अत्रपरिकरालंकारः साभिप्रायविशेषणानां सत्त्वात् तदुक्तं कुवलया

सुधासिंधुंतृष्णाकुलितहृदयोमातरमयं शिशुः संप्राप्तस्त्वामहमिह विदध्याः समुचितम् २४

विलीनोवैष्वस्वतनगरकोलाहलभरोगतादूतादूरं क्वचिदपि परतान् मृगयितुम् नंदे अलंकारः परिकरः

साभिप्रायेविशेषणइति २४ इदानींचदारभ्यतवकथामूलोक्तमागतातदारभ्ययमनगरकोलाहलः शान्तः तदूताअ
 पिदूस्देशंगताः विमानसंघश्चदेववीथीर्विदलयतीत्याह विलीनइति भोजननियदवधियदारभ्यतेतवकल्याणीक
 ल्याणकारिकाकथामहीमंडसमगात् इणोगालुडीतिगादेशोगातिस्थेति सिचोत्तुक् तदारभ्यवैष्वस्वतनगरकोला

हलभरः वैवस्वतस्यांतकस्य वैवस्वतोंतकइत्यमरः नगरं पुरं तत्र कोलाहलभरः कलकलसमूहः कोलाहलः कलक
लइत्यमरः विलीनः विशेषेण लीनः गुप्तअभूदिति शेषः विशेषश्च कस्मिन्नपि काले ईषदपि नास्तीति पूर्वं तत्र पाणि
गमनेन तेषां ताडनात् कोलाहलः स्थितिः इदानीं तु तत्कथाश्रवणमाहात्म्येन पापाभावात् कस्यापि तत्र गमना
भावेन ताडनाद्यभावादिति भावः दूता अपि अर्थात् यमसंदेशहारका अपि स्यात्संदेशहरो दूतइत्यमरः कचिद्दे
शे परेतान् शवाच्यगयितुं अन्येषु दूरंगताः यस्मिन् देशे तत्कथाश्रवणं नास्ति तत्र गता इत्यर्थः ननु यमनगर

विमानानां ब्राह्मणो विदलयति वीथीं दिविषदां कथाते कल्याणीयदवधिमहीमंडलमगात् २५

गमनाभावे तत्कथाश्रवणिनः केगच्छंतीति चेत्तत्राह विमानानां विशिष्टं आनयंति ये ते विगतमानं वापेषांते वि
मानाः व्योमयानानि व्योमयानं विमानो रूढीत्यमरः तेषां ब्राह्मणो भिकरः स्तोमो धनिकरब्राह्मणेत्यमरः दिविषदां दिविमी
दंति ते दिविषदो देवाः तेषां शहलविशरणगत्थयसाधने धितिधातोः सत्सु द्विषेति क्विप् लृट् क्त्यां चेति डेरत्तुक् सु
षामादित्वात् षत्वं वीथीः मार्गान् देवगमनमार्गानित्यर्थः विदलयति विशेषेण दलयति विदारयति त्यक्तथाश्र

५११
 यणमाहात्म्येनसर्वेषांविमानैर्गमनात् चारंवारंविमानसंबंधात् खनितानिव करोतीत्यर्थः २५ इदानींतवजल
 कणाः कामक्रोधज नितज्वरदग्धशरीरिणामस्माकंसंतापशमनं कुर्वीतिप्रार्थयते स्फुरदिति दिव्यसरितः दि
 विआकाशेभवादिव्या भवार्थेदिगादित्याद्यत् स चासौसरिचतस्याःगंगायाःमरुदुल्लासलहरीछटाचंचत्पाथः
 कणसरणायः मरुतः वायोरुल्लासः संबंधः गमनंवा लससंश्लेषणगमनयोरितिधातोर्भावेघञ् तेनयाल्लहर्घः

स्फुरत्कामक्रोधप्रबलतरसंजातजटिलज्वरज्वालाजालज्वलितवपुषांनः प्रतिदिनं हरंतांसंता
 पंकमपिमरुदुल्लासलहरीछटाचंचत्पाथः कणसरणयोदिव्यसरितः २६

तासांयाच्छटाः परंपराः ना
 मिश्चंच त् उद्धत यत्पाथः उदकं कबंधमुदकं पाथः इत्यमरः तरयकणाः तुषाराः तेषांसरणायः पंकयः नः
 अस्माकंकमपि औषधादिभिरसाध्यतया अपहर्तुमशक्यमपिसंतापंहरंतांनाशयंतु कथंभूतानांनः प्रतिदिनंदि
 नेदिने इतिप्रतिदिनमव्ययंविभक्तीतिसूत्रेयोग्यतावीक्षापदार्थानतिघनिसादृश्यानीतिचत्वारोयथाशब्दार्थाः त
 ववीक्षायां अव्ययीभावः स्फुरत्कामक्रोधप्रबलतरसंजातजटिलज्वरज्वालाजालज्वलितवपुषां कामोभिलाषः कामः पंच

शरः स्मृत इत्यमरः क्रोधः क्रोधमर्षः क्रोधमर्षोऽवत्यमरः स्फुरन्तौ देदीप्यमानौ चतौ कामक्रोधौ चताभ्यां प्रचलत
रमति शयितं संजातः उत्पन्नः अत एकजदिलः शिरसावान् एतादृशो योज्यः तस्य ज्वालाः अर्चयः तासां जालं समूहः
तेन ज्वलितं दग्धं तादृशं वपुः शरीरं धेष्वांतेषाम् २६ पूर्वजलकणाः संतापं हरन्तामित्युक्तम् इदानीं तापबाहुल्यात्कणा
नां कथं तत्संभवतीति चेत् तव जलानां संघातः अस्माकं तापशमनं करोत्विति प्रार्थयते इदमिति भोजननि श्री

इदं हि ब्रह्मांडं सकलभुवनाभोगभवनं तरंगैर्यस्यांतर्लुठति परितस्तिंदुकमिव स एष श्रीकंठप्रवितत

जटाजूटजदिलो जलानां संघातस्तव जननितापं हरतु नः २७

कंठप्रविततजटाजूटजदिलः प्रविततः विस्तृतः

सचासौ जटाजूटश्च श्रीकंठस्य प्रविततजटाजूटः तेन जदिलः सजटः एतादृशः स एषः तव जलानां संघातः समुदायः
नः अस्माकं तापं हरतु सकः यस्य जलानां संघातस्यांतर्मध्ये सकलभुवनाभोगभवनम् सकलभुवनानां चतुर्दशभुव
नानां आसमंतात् भोगः स्वरं भोगः सुरवे स्त्र्यादिभृतावित्यमरः यद्वा सकलभुवनानां आभोगः परिपूर्णता आ
भोगः परिपूर्णतेत्यमरः तस्य भवनं गृहम् एतादृशमिदं ब्रह्मांडं तरंगैः सह सहयुक्ते प्रधाने इति सूत्रेण तृतीया प

रितस्तिदुःखमिव तिदुःखस्यफलंतिदुःखम् तिदुःखः स्फूर्जकमित्यमरः तेंबुणीतिभाषायां प्रसिद्धिः लुठति लुठसंश्लेषणे तुदादिः हीति आश्चर्येयस्मिंश्चतुर्दशभुवनधारब्रह्मांडमपि स्थितं सोपिशिवकपर्दे स्थित इत्याश्चर्यम् अत्रोत्तरोत्तरमुत्कर्षस्य सत्त्वात् सारालंकारः तदुक्तं अप्यस्य दीक्षितैः कुवलयानंदे उत्तरोत्तरमुत्कर्षः सार इत्यभिधीयत इति २७ इदानीं ननु ते तीर्थांतराणि शिवादिदेवांश्च विहाय मामेव कीं स्तोषीति चेत् तीर्थानि मनुष्यरणा विधौ लज्जन्ते शिवाद्यश्च कर्णे हस्तं स्थापयन्ति त्वंतु मातृत्वेन दययामां पुनानानि तेषां पापनाशनाभिमाननाश

त्रयं ते तीर्थानि त्वरितमिह यस्योद्धतिविधौ करं कर्णे कुर्वत्यपि किल कपालि प्रभृतयः ॥

यसीत्याह त्रयंत इति श्रीअनुकंपाद्रौतदये अंब अनुकंपादयातया आर्द्रौतदयं यस्याः सा तत्संबोधन् एतादृशि अंबजननि अंबत्वेन त्यागानर्हता तं इमंतवसमीपे वर्तमानं मां जगन्नाथं पुनाना पुनानि तच्छीला ताच्छील्येशा न च पवित्रीकुर्वाणा इयं त्वं तेषां तीर्थादीनां अधमथनदर्पे अधस्य पापस्य मथनं नाशनं तस्य दर्पः गर्वः तंदलयमि विदारयसि नाशयसीत्यर्थः एतावत्कालपर्यंतं तेषां परमगर्वः स्थितः ययं सर्वेषां पापनाशनं कर्मः इदानीं तु ममप

रमपातकिनः तद्वस्तेन उद्धारणाभावात् त्वया उद्धारणस्य कृतत्वात् तेषां गंगागत इति भावः ननु तेषां हस्तेन कि-
मित्थुद्धारणं न भवतीति चेत्तत्राह तं कम् इह यस्य उद्धृतिविधौ उद्धृतेः विधिः करणं तत्र विधिर्विधाने देवे चेत्समरः ती-
र्थानि गोदावर्यादीनि त्वरितं यथाभ्यासं यथा महापातकिनो मम दर्शनसमय एवेति भावः त्रपन्ते लज्जितानि भवन्ति सह-
स्तेन महापातकिनो ममोद्धारणाभावात् लज्जेति भावः पुनस्तं कम् यस्योद्धारणविधौ कपालिप्रभृतयोपि कपालीप्रभृतिः

इमं तं मामं च त्वमियमनु कं पार्द्रहृदये
पुनानासर्वेषामघमथ न दर्पदलयसि २८

आदिर्येषां ते विष्णवादयोपि कर्णे हस्तं कुर्वन्ति स्थापयन्तीत्यर्थः सहस्तेन एतस्योद्धृत्य भावात् एतस्य किमपि न श्रोत-
व्यमित्याशयेन कर्णे हस्तन्यास इति भावः करं कर्णे इत्येकवचनं तु द्वितीयकर्णे न श्रोतव्यम् यदि सहस्तेन एतदी-
यं कार्यं भविष्यति चेत्करिष्यामः नो चेन्नैत्येतदर्थबोधनाय २८

इदानीं अपरिमित संशयेन पापाचरणे निवृत्तेश्चांडालानां समूहेरपित्यक्तानां पापानामाकरैः पुनातुं यत्नं कुर्व
 त्यास्तवस्तुतिं कर्तुं नरपशहरहं कथं शक्नुयामित्यहंकारपरिहरणव्याजेनाह श्वपाकानामिति भोजननि मासुद्ध
 र्त्विपरिकरं कटिबंधं विवेकमारंभं यत्नं वा प्रगाढगात्रैकबंधं विवेकारंभयोरिति विश्वः यत्नारंभोपरिकराविति
 त्रिकांडशेषः घटयंत्याः कुर्वत्यास्तवस्माधांस्तुतिं कर्तुं नरपशहरिवेति व्याघ्रादित्यात्समासः सर्वा नविशो
 षेण पश्यतीति पशुः हिताहितज्ञानशून्यः मूर्ख इति यावत् एतादृशो हं कथामिव केनापि प्रकारेण समर्थः

श्वपाकानां प्राप्तेरमितविचिकित्साविचलितैर्विमुक्तानामेकं किल सदनमेनः परिषदां ॥

अपितु न कथमपीत्यर्थः मन्मतिमांघ्रात्तच गुणानामपारत्वाच्चेति भावः अहो इत्याश्चर्यं परमपातकिनं मां
 पुनातुं यत्नादिकं करोषीत्याश्चर्यम् कथं भूतं माम् अमितविचिकित्साविचलितैः अमिता अपरिमिता बद्धी
 त्यर्थः साचासौ विचिकित्सा च इतः परं पातकानि कर्तव्यानि वानवेत्याकारः संशयः विचिकित्सा तु संशय
 इत्यमरः यद्वा विचिकित्सा जुगुप्सारव्योबीभत्सरसस्थायी भावः कितसंशय इति धातोर्गुप्तिच् किञ्च

इति सनिसन्वडोरिति द्वित्वे गुरोश्च हल् इत्यप्रत्यये दाप् अमितविचिकित्सायाश्च लिङ्गैः पातकान्निवृत्तैः एता
दृशैः श्वपाकानां श्वानं पचति तेष्वपाकाः चांडालाः यद्यपि पचादिगुणेश्वपचैति अजंते निपातितम् तथापि
न्यक्कादिगणेश्वपाकशब्दस्य पाठात् पक्षे कर्मण्यणिकुत्वम् निषादश्वपचावन्ते वासिचांडालपुल्कसा इत्यम
रः तेषां व्रतैः समूहैः न त्वैकेन द्वाभ्यां वा विमुक्तानां विशेषेण मुक्तानां विशेषश्च मनः पूर्वकल्पकानां न तु लोकल

अहोमासुद्धर्तुजननिघटयंत्याः परिकरं तव श्लाघां कर्तुं कथमिव समर्थो नरपशुः २९ न कोप्येता
वंतरवलु समयमारभ्य मिलितो यदुद्धारादारा द्वयतिजगतो विस्मयभरः ॥

ज्जयेति एतादृशीनामेनः प
रिषदां एनसां पापानां परिषदः सभाः समूहा इत्यर्थः तासामेकं अद्वितीयं सदनं गृहं किल निश्चयेन प्रसिद्धो वा
आश्चर्ये वा एतादृशमपि पापिनं मां पुनातुं उक्तं आसीत् आश्चर्यम् २९ इदानीं कस्य चित् न हापातकिनः समुद्धरणेन ज
गतः आश्चर्यसंपादनीयमिति तव महती च्छास्थिता सा एतावत्कालपर्यंतं तादृशस्य कस्यचित् पातकिनः अभावा
नैव पूर्णा अहंतुतादृशे च्छां सफली कर्तुं प्राप्नोस्मि अतः समुद्धरणेन स्ये च्छासाफल्यं कुर्विति प्रार्थयते नेति भो

अंब एतावतं समयमारभ्य एतावत्कालपर्यंतं कोपिकश्चनपातकीनमिलितः न प्राप्तः मयेतिशेषः आरात् यदु
हारात् यस्योद्धारस्तस्मात् जगतः विस्मयभरः भवतीति ते मनसि चिरकालं बहुकालं स्थितवतीति स्थितवतीति
स्थितवती तांमिमां पूर्वोक्तामीहामिच्छां सफलयितुं असफला सफला भवतितथाकर्तुम् भृशादित्वात्
क्यङ्मा निनोश्चेति पुंस्त्वम् तुमुन् अयमहं जगन्नाथः संप्राप्तः अस्मीतिशेषः नः अस्मान्प्रणयपापान्नि

इतीमांसीहान्ते मनसि चिरकालं स्थितवती मयं संप्राप्तो हं सफलयितुमंब प्रणयनः ३० श्वरुत्ति
व्यासंगो नियतमथ मिथ्या प्रलपनं कुतर्कं च भ्यासः सततपरपेशून्यमननम् ॥

उपसर्गादसमासेपीति णत्वम् अंबेत्यनेन तव जननित्यं चेदहंतवपुत्रः एवं च मातुरिच्छासत्पुत्रेण मया सफली
कर्तव्येति सत्पुत्रधर्म एवायमिति सूचितम् ३० इदानीं ममानेकदुष्टगुणान् भ्रत्वा त्वां विना अन्यः कश्चन मम सु
खनिरीक्षणमपि न कुर्यादित्याह श्वरुत्तीति भो मातः श्वरुत्तिव्यासंगः शूनः वृत्तिः इतस्ततो मम उच्छि
ष्टमक्षणाचरणादितद्व्यासंगः उद्योगः मया कृत इति शेषः अथानंतरं नियतं नियमेन मिथ्या प्रलपनं अस

त्यानर्थकमपिभावणंकृतं मत्तापोनर्थकं वचदत्यमरः परमपुण्यशीलेन युधिष्ठिरेण सकृन्विथ्योक्तमिति तज्ज
न्यपापवशादंतरिक्षगस्तद्वधः भूमौ लभ्य इति स्पष्टं महाभारते मया तु सत्यसागपूर्वकं सर्वदेवतकृतमिति मत्स्याप
संख्येयनेति आहृतम् कृतकेषु कुत्सितानां परस्त्रीगमनपरगृहहारादिरूपकर्मणां तर्काः ऊहाः तेषु यद्वा कुत्सि
ताश्च ते तर्काश्च तेषु यद्वा साक्षाद्भविष्याद्याप्रमतिपादकत्वे न परजयेच्छया च कुत्सितास्तर्काः तर्कशालम्
प्रस्थाः तेषु अभ्यासोपिकृतः सततपरपेशून्यमननमपिकृतं पिशूनस्य सूचकस्य भावः पेशून्यं द्वैजिह्वं परेषां पेशू

अपिश्चापं श्रावं समतु पुनरेवं गुणगणान्वृते त्वत्कोनामक्षणमपि निरीक्षेत वदनम् ३१

शून्यंतस्य मननंचित्तनम् अभ्यासमिति यावत् सततं निरंतरंच तत् पेशून्यमननंच तदपिकृतं एवं प्रकारेण मम
तु पुनर्गुणगणान् श्रावं श्रावं श्रत्वा श्रत्वा त्वहते त्वां विना अन्यारादिति सूत्रेण ऋते योगे त्वदिति पंचमी कोना
मक्षणमपि वदनं अर्थात् मम मुखं निरीक्षेत पश्येत् अपितु न कोपीत्यर्थः तव तु मातृत्वेन दया बाहुल्यादीदृश
स्य मम मुखं निरीक्षणमावश्यकमेवेति भावः तदुक्तं श्रीमच्छंकराचार्यैः कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमातान्न भवती

इदानीं यस्य मनुष्यस्य नेत्राभ्यां परमरमणीयं तव शरीरं नृसंघस्य कर्णाभ्यां तव लहरी कोलाहलश्च न श्रुतः तस्य नेत्रे व्यर्थे कर्णो च व्यर्था वित्याह विशालाभ्यामिति अत्र यस्य तस्येत्यध्याहारः भोजननियमस्य मनुजस्य मानवस्य मनुजमानवानरा इत्यमरः याभ्यां नेत्राभ्यां परमरमणीया अति सुंदरी अनेन दर्शने कारणं सूचितं एतादृशी तव तनुः शरीरं न आलीढानसादरमवलोकितं तस्य मनुजस्य विशालाभ्यां आकर्षा विस्तृताभ्यां आभ्यां नयनाभ्यां कृत्वा

विशालाभ्यामाभ्यां किमिह नयनाभ्यां रवलुफलं नयाभ्यामालीढा परमरमणीया तव तनुः अयं हि न्यकारो जननि मनुजस्य श्रवणयो र्ययो मतिर्या तस्तव लहरि लीला कलकलः ३२

इह भूलोके किं फलं न किमपीत्यर्थः यद्वा इह नालीढेति योजना यस्य ययोः श्रवणयोः कर्णयो रंतर्मध्ये तव लहरि लीला कलकलः लहरीणां लीला क्रीडा तया कलकलः कोलाहलः कोलाहलः कलकल इत्यमरः इह नयातः न प्राप्तः तस्य तयोः श्रवणयोः अयं श्रवणरूपः न्यकारः धिक्कारः अस्ति निशेषः रवलुनिश्चयेन यद्वा ययोः श्रवणयोः अंतर्मध्ये तव लहरि लीला कलकलः नयातः ताभ्यां श्रवणाभ्यां कृत्वा किं फलम् न किमपीत्यर्थः परंतु अयं अदर्शनाश्र

वणरूपन्यक्कारोमनुजस्यनखिंद्रियाणाम् इन्द्रियव्यापारस्यगनुव्यापाराधीनत्वादितिभावः तदुक्तम् कर-
णंहिकर्तृकमिति एतत्पक्षेयस्यतस्येतिनाध्याहारः नाश्यामित्यस्यचाध्याहारः अहंतुसर्वदेवतबतनुं
पश्यामि लहरीशब्दचशृणोमि अतोममनेत्रकर्णेनव्यर्थमित्याकृतम् एवंचशीघ्रमांपुनीहीति भावः अत्र
विनोक्तिश्चनिरलंकारः त्वद्दर्शनंविनानयनयोः त्वत्तुहरिकोलाहलश्रवणंविनाश्रवणयोश्चस्मयीयत्वस्यफ-
लप्रश्रयधिकाराभ्यां व्यंजनात् ३२ इदानींपुण्यवंतोविमानैः सुरपुरंस्वच्छंदंयांतिपापिनस्तपराधीनाः संतो

विमानैः स्वच्छंदंसुरपुरमयंतेसुकृतिनः पतंतिद्राक्पापाजननिनरकांतः परवशाः॥

नरकमध्येपतंतीतिकोटिद्वयंयत्रदेशेत्वंनासितत्रसंभवति यत्रतुनिखिलपापनाशिनी त्वमसि तत्रद्वितीय
कोटेरभावात् आद्यकोटिरेवसंभवतीत्याह विमानैरिति भोजननिसुकृतिनः पुण्यवंतः विमानैः सुरपुरं सुरा-
णांदेवानांपूर्णगरीताम् यद्वा सुराणांपुरंनगरंस्वर्गं स्वच्छंदं यथास्यान्नथानतुतदुणादिवशेन अयंतेगच्छंति
पापाः पापरूपाः जीवाः पापबाहुल्येनपापपुरुषयोस्त्रिसुनिव्याकरणमितिबदभेदः यद्वापापमस्तियेषांतेपापाः

इतिमत्वर्थे अर्श आद्यन् अतएव पापोहं पापकर्माहमित्यादिप्रयोगाः संगच्छंत इतिदिक् पापमर्हतीतिवापर
 वशाः संतः यमनगरगणाधीनाः संत इत्यर्थः नरकांतः नरकस्यांतर्मध्ये द्वाकूशी ध्वंयमनगरगमनसमय एवेत्यर्थः
 पतंति भोमातः अयं विभागः विषयव्यवस्थातस्मिन्नशतमयसूतौ अशतमययी अकल्याणप्रचुरासूतिः तनु
 र्यस्यतस्मिन् स्त्रियाः पुंवदिति पुंवद्भावः देशस्याशतमयत्वं तत्र तव स्थिते रभावादेव एतादृशे जनपदे देशे नी
 वृज्जनपदो देश इत्यमरः अस्त्विति शेषः तस्मिन्नशतमयसूतौ जनपदे अयं विभाग इति योजना तस्मिन्क

विभागोयंतस्मिन् अशतमयसूतौ जनपदे नयत्रत्वं लीला दलितमनुजाशेषकलुषा ३३

स्मिन् यत्र जनपदे दलितमनुजाशेषकलुषा मनुजानां मनुष्याणां अशेषकलुषं समस्तपापं दलितं नाशितं मनुजा
 शेषकलुषं ययासा एतादृशीत्वं नासि यत्रत्वं दलितमनुजाशेषकलुषा सती नासीति वा योजना एवं चार्थादेता
 दृशीत्वं यत्रासि तत्रकस्यापि यात किन अभावात् सर्वेपि विमानैः सुरपुरं गच्छंतीति आद्यकोटिरेव स्थितेति भावः
 अत्र परिकरालंकारः दलितमनुजाशेषकलुषेति साभिप्रायविशेषणस्य सत्वात् तल्लक्षणं तु पूर्वमुक्तम् ३३

इदानीं समस्त महापातकिनोपि मरणसमये त्वयि शरीरं त्यक्तवन्तः संतः उत्तमलोकं गच्छन्तीत्याह अपीति अ-
 नयेते इत्यध्याहारः पूर्वश्लोकात्पापा इत्यनुवर्तते तथा चैवं योजना भो अंब तेषां पापिनः पुरुषाः अंते मरणस-
 मये त्वयि ननु शरीरं विहाय संत्यज्य अतनुदानाध्वरजुषाम् नतनु अल्पमित्यतनु महत् तच्च तद्दानं च तेन ये ध्वराः
 सर्वस्वदक्षिणा यज्ञाः यज्ञः सर्वोऽध्वरो याग इत्यमरः यद्वा अतनूनि महानिदानानि येषु ते च ते अध्वराश्च यद्वा
 अतनुदानानि चाध्वराश्च यद्वा नतनुः कोपः तेन यानिदानानि अध्वराश्च ननुः कोपे त्वच्चिरञ्जीस्यान्निषले विरले

अपि मंतो विप्रानपिरतमुशंतो गुरुसतीः पिबंतो मेरेयं पुनरपि हरंतश्च कनकम् ॥

कृश इति मेदिनी तावज्जुषंति सेवन्ते कुर्वन्तीत्यर्थः ते अतनुदानाध्वरजुषः तेषां उपरि उपरिलोके कीडंति विहरं-
 ति महादानयागप्राप्य लोकोपरितनलोकं गच्छन्तीत्यर्थः तथा च गंगातनुत्यागादेवोत्तमलोकप्राप्तौ परमे-
 स्वरसाध्यमहादानयागेषु न किंचिदधिकं फलमिति भावः ते के ये पापाः विप्रानपि ब्राह्मणानपि अविरतं नि-
 रंतरं यथास्यात्तथा इदं सर्वक्रियान्वयि मंतिते मंतः हनधातोः शतरिगमहनेत्युपधा लोपः नलोपेति षष्ठीनि

षेधादिप्रानित्यादिद्वितीया पुनः तेके ये गुरुसतीः गृणातिबोधकं करोति गुरुः कृग्रोरुच्चेत्युणादिसूत्रे
 णगृशब्दे इत्यस्मात् कुप्रत्ययः उकारश्चांतादेशः तथा चोपनयनादर्वाचीनसंस्कारपूर्वकं वेदाध्यापको मंत्रो
 पदेशश्च गुरुः स्यान्निषेकादिक्कुरु रित्यमरः तस्य सत्यः पतिव्रताः स्त्रियः सती साध्वी पतिव्रतेत्यमरः ताः उ
 शंतः वशंति इच्छंति ते उशंतः वशकांतो अदादिः तत्र हि कांतिरिच्छेत्युक्तम् तस्माच्छतरिग्राहिज्येति संप्र
 सारणम् यद्वा गुरोः पितुः सतीः मातृरित्यर्थः यद्वा गुरोः श्रेष्ठपितृव्यप्रातृमातृमातुलादेः सतीः यद्वा गुरोः बृह

विहाय त्वस्यंते तनुमतनुदानाध्वरजुषामुपर्येव कीदंत्यखिल सुरसंभावितपदाः ३४

स्यंतः सतीः तरय एकस्त्रीत्वे पिजात्यभिप्रायेण बहुवचनमिति यथा कथंचिद्योज्यम् तथा चानेकार्थकोशः गुरुः
 पिता गुरुः श्रेष्ठो गुरुः स्वरपुरोहितः दुर्वहोपि गुरुः प्रोक्तो गुरुः शिल्पाभिसेवक इति पु० ये मेरे यंसीधुम् मेरेयमास
 वः सीधुरित्यमरः पिबंतः पानं कुर्वंतः पु० ते के ये कनकं सुवर्णं सुवर्णं कनकमित्यमरः हरंतः चोरयतः कथं भूताः ते अ
 खिलस्वरसंभावितपदाः अखिलसुरैः समस्तदेवैः संभावितं संभावनायुक्तं कृतं पूजितमिति यावत् तादृशं पदं चरणं

येषां ते बहुवचनां तेन समासः यद्वा अखिलसराणां संभावितं प्राप्तं तादृशं पदं स्थानं ये स्ते समासी विशेषेण इति
 ज्ञापकाव्यधिकरणपदो बहुव्रीहिर्वाकर्तव्यः संपूर्वकभूधातोर्णिजंतात्कः उपसर्गबलादुक्तार्थलाभः ३४ इदा
 नीं महा न चोरः पुनरपि नराणां प्राणहारकोपि वायुः त्वलु हरि संबंधमाहात्म्येन त्रिभुवनं पवित्री करोतीत्याह अ
 लभ्यमिति भो अंब सोऽपि परचौर्यपरप्राणाहारित्वादिगुणयुक्तोऽपि पवमानः प्रभञ्जनः पवमानः प्रभञ्जन इत्यमरः
 त्वदीयानां तव इमाः त्वदीयाः युष्मदस्मदोरन्यतरस्यां वंचेति चाच्छः प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति त्वादेशः तासां लीला

अलभ्यं सौरभ्यं हरतिसततं यः सुमनसां क्षणादेव प्राणानपि विरहशस्त्रक्षतभृतां

चलितलहरीणां लीलया चलिताः चंचलाः गच्छंती वाचलगतावित्यस्मात् गत्यर्था कर्मकेत्यनेन कर्तरि क्तः ए
 तादृश्योयाः लहर्त्यः तासां व्यतिकरात् संबंधा त्रिभुवनं जगन्नयं पुनीते पवित्री करोति अहहेत्यद्भुते अहहेत्यद्भु
 ते रवे इत्यमरः ननु देवोऽपि वायुः कथंचौर्यादिगुणयुक्त इत्याकांक्षायामाह सकः यः पवमानः सुमनसां पुष्पा
 णां स्त्रियः सुमनसः पुष्पमित्यमरः अलभ्यमन्यत्र चौरैरप्राप्यम् अनेन चौर्येवायोः कौशल्यमावेदितम् एतादृशां

सौरभ्यंसौगंधंनियतंयथातथा हरतिचोरयति पुनःसकःयःविरहशस्त्रक्षतभृतांविरहवस्त्रयादिवियोगएवश
स्त्रंमारकत्वात् यद्वा विरहश्चशस्त्रंचविरहशस्त्रे ताभ्यांयत्क्षतंतत् बिभ्रतितेविरहशस्त्रक्षतभृतःतेषां
क्वचित्तुविरहशस्त्रक्षतत्वादामितिपाठः तत्रविरहशस्त्राभ्यांक्षतंक्षतयुक्तंकृतम् विदारितमितिपावत् तादृ
शंक्षतयेषामितिसमासः यद्वा विरहशस्त्रयोःक्षतंयस्मिन्नितिव्यधिकरणपदोबहुव्रीहिः तादृशंक्षतयेषाम्
विरहशस्त्रक्षतयुक्तंक्षतयेषामितिशाकपार्थिवादित्वान्मध्यमपदलोपिसमासोवा तेषांप्राणानपि अस्मू

त्यदीयानांलीलाचलितलहरीणांअतिकरात्पुनीतेसोपिद्रागहृहपवमानस्त्रिभुवनं३५.

नपि पुंसिभूभ्यसवः प्राणाइत्यमरः क्षणादेवक्षणमात्रेणैवनियतंयथास्यात्तथाहरति एतादृशःदुष्टोवायुःश्रे
ष्ठःत्वत्तुहरिसंबंधमहात्म्येनमहत्कार्यंकरोतीतिभावःउक्तंचहनूम न्नाटके येमज्जंतिनिमज्जयंतिचपरांस्तेप्र
स्तरादुस्तरेचोर्द्ध्वीरतरंतिवानरभटान्संतारयंतेपिच नैतेप्रावगुणानवारिधिगुणानोवानराणांगुणाःश्रीम
दाशरथेःप्रतापमहिमासोयंसमुज्जंभतइति लोकेपिदुष्टःप्रभुर्भूत्यत्वसंबंधमहात्म्येनमहत्कार्यंकरोतीतिप्रसि

इमेव ३५ इदानीं केचन लोकाः परकार्यसंपादकाः संतिकेचनपवित्रात्मानः संतः परलोकप्रणयिनो भवन्ति अ
हंतुत्वमिस्थापितलोकद्वयभरः सन्स्वरूपेन निद्रां करोमीत्याह कियंत इति भो मातः कियंतः कति सरव्याकाः
एके साधारणालोकाः इह जगति नियतं लोकार्थघटकाः लोकानां जनानां अर्थाः प्रयोजनानि अर्थैरे विभवा
अपीत्यमरः तेषां घटकाः संयोजकाः संति यद्वा इह कियंतः एके लोकार्थघटकाः संतः परलोकप्रणयिनः पर
लोकं प्रणयन्ति प्रार्थयन्ति ते यद्वा परलोकं प्रकर्षणं यन्ति गच्छन्ति ते परलोकप्रणयिनः संतीति योजना इह लो

कियंतः संत्येके नियतमिह लोकार्थघटकाः परे पूतात्मानः कतिच परलोकप्रणयिनः

के परकार्यसंपादनजन्यपुण्येन स्वर्गलोकं गच्छन्ति एवं च तेषामयं लोकः परलोकश्च समीचीन इत्याहूतम् परे चा
न्ये च कति यद्वा कति परे च पूतात्मानः संतः पूतः तपः सेवनादिना पवित्रः आत्मा येषां ते एतादृशः संतः नियतं
परलोकप्रणयिनः संति भो मातः अयं जगन्नाथस्तु पुनः शब्दस्वरूपः तव रूपान्तः यंचम्यंतात्तसिद्ध इत्याहेतोः
शश्वन्निरंतरं स्वरूपं यथा स्यात्तथा शेते निद्रां करोति शश्वदित्यनेन कदापि अन्यन्न करोति स्वरूपमित्यनेन त

त्रैवममस्वरूपं नान्यत्रेति सूचितम् ननु एवं च लोकद्वये तव का गतिरिति चेन्न ब्रह्म कथं भूतो यं त्वयि निहितलोकद्वयभरः
 त्वयि भवत्यां लोकद्वये हल्लोके परलोके च भरः सर्वेभ्यो उत्कृष्टतानिहितः स्थापितः लोकद्वयभरो येन सः भरः उद-
 रपोषणं वा दुष्पृञ्जधारणापोषणयोरित्यस्मादचीतिदिक् ३६ इदानीं ननु रेपापनिवृत्तये मांस्तौषितत्रादौ पापमेव
 किमर्थं करोषीति चेत्त्वया स्वपतिताश्लीलशवशकलसमुदायपरित्राणं यथा क्रियते तथा मया पिपापं क्रियते स्व-
 स्वभावस्य सर्वैरपि दुष्परिहारित्वादित्याह भवत्याहीति भो अंब ब्राह्म्याधमपतितया ब्राह्म्याश्च अधमाश्च ब्राह्म्याध-

सुरवंशे ते मातस्तवरवल्लुकपातः पुनरयं जगन्नाथः शश्वत्त्वयि निहितलोकद्वयभरः ३६ भवत्या
 हि ब्राह्म्याधमपतितयारवंडपरिषत्परित्राणः स्नेहः श्रुत्य धितुमशक्यः रवलुयथा ॥

माः ब्राह्म्याः संस्का

रहीनाः अधमानीचाः ते पतिताः यस्यां सा तया आहिताग्नादित्वात्पतितशब्दस्य परनिपातः यद्यपि पतेः सनितनिपति-
 इत्यस्य वेदकत्वात् निष्ठायां यस्य विभाषेति इणनिषेधः प्राणेति तथा द्वितीयाश्रितानीतपतितेति निपातनाद्भवति
 एतादृश्या भवत्या त्वयारवंडपरिषत् परित्राणस्नेहः रवंडानामर्थान् स्वपतितशवशकलानां भित्तशकलरवंडे वा पुंस्य

द्वेर्द्विसंशक इत्यमरः परिषत्समुदायः तस्याः परित्राणं पालनं तत्र स्नेहः प्रेम प्रेमानाप्रियता हार्दं प्रेमस्नेह इत्यमरः
 श्लथयितुं त्यक्तुं यथाशक्यः खलु निश्चयेन एवं दुरितनिवहे दुरितस्य पापस्य निवहः समूहः तत्र ममापि प्रेमाप्रियता अ-
 स्तीति शेषः यतो यस्मात् कारणात् जगत्सर्वैरपि अयं स्वभावो निसर्गः स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चेत्यमरः दुष्परि-
 हरः दुःखेनापि परिहर्तुं मशक्यः अस्तीति शेषः दुःखशब्दे उपपदे हरतेः ईषदुःखितसूत्रेण खलु यद्वा दुरितनिवहजग-
 तीति योजना यात्याधमपत्तिरित्यनेन तेषामपि रक्षणोक्तिं वक्तव्यं पुण्यवतामित्यावेदितम् रवंडमित्यनेन अवयव

ममाप्येवं प्रेमादुरितनिवहेष्वं जगत्स्वभावो यं सर्वैरपि खलु यतो दुष्परिहरः ३७

स्यपालने किं वक्तव्यम् अवयविनः इत्याशयः परिषदित्यनेनैकमपि न त्यजत इति भावः दुरितनिवहेत्यनेन बहुषु पातके-
 षु ममेच्छानत्वे कस्मिन् द्वयोर्वेत्यावेदितम् अत्र निन्दयास्तुत्यभिव्यक्तेर्वाजस्तुत्यलंकारः तदुक्तं कुपलया नन्दे इति
 वाजस्तुतिर्निन्दस्तुतिभ्यांस्तुतिर्निन्दयोरिति समयथाविवेकलेशोपिन ते रामचंद्रणोरिष्टूहता नृस्वनाशकानृशी-
 घं पापिनो नयसे दिवमिति अत्रारीन् दिवं नयसे इत्युक्त्या भक्तानवश्यं नयसे इति स्तुत्याभिव्यक्तिः ३७ ६७

इदानींगंगातांडवविधिं वर्णयन् स्वतापशमनं प्रार्थयते प्रदोषेति त्रिदशतदिनीतांडवविधिः त्रिदशानां देवानां तदिनी
गंगा तस्याः तांडवमृतं दुना तच्छास्त्रप्रवर्तकाचार्येण प्रोक्तं तांडवं नादयं तेन प्रोक्तमित्यणि ओर्गुण इति गुणः तांडवं
नदनं नादमित्यमरः तस्य विधिः करणं विधिर्विधाने देवैश्चेत्यमरः तापं अर्थाद्भक्तजनसंतापं यद्वा पूर्वश्लोकान्ममे
त्यनुवर्तते तथा च मम तापं तिरोधत्तां अंतर्धानं गमयतु नाशयत्वित्यर्थः तांडवसामग्रीमाह कथं भूतस्त्रिदशत
दिनीतांडवविधिः प्रदोषांतर्नृत्यपुरमथनलीलोद्धतजटातटाभोगप्रेरवल्लुहरिभुजसंतानविधुतिः प्रदोषस्य सूर्या

प्रदोषांतर्नृत्यपुरमथनलीलोद्धतजटातटाभोगप्रेरवल्लुहरिभुजसंतानविधुतिः बिलकोडकी
डज्जलडमरुटंकारस्रभगास्तिरोधत्तां तापं त्रिदशतदिनीतांडवविधिः ३८

स्नानंतरं षट्घटिकात्मककाल
स्यांतर्मध्ये नृत्यं कुर्वन् सचासौ पुरमथनश्च शिवश्च तेन लीलया उद्धताः उत्फूर्ध्वधृताः इयं नृत्यचेष्टा एतादृश्यः याः
जटाः संयताः केशाः जटास्थास्तं यतालका इति कोशः तटे आभोगः पतनात्मकः संयोगसंबंधः नृत्यपुरमथनली-
लोद्धतजटानां तटाभोगः तेन प्रेरयंत्यः गच्छंत्यः चंचलावायालहर्यः वीच्यः ता एव भुजाः संतानं च विधुतिश्च संतानवि

धुतीसंतानादीर्घीकरणंविधुतिः कंपः भुजात् संतानविधुतीयस्मिन्सप्रदोषांतः इदं समस्तं व्यस्तं वा उक्तप्रदोषलक्ष-
णे प्रमाणं तु त्रिमुहूर्तप्रदोषः स्यात् भानावस्तंगते सतीति हेमाच्छाद्यदाहृतं वचनं बोध्यमिति दिक् संतानेत्यत्र संपूर्वक-
धुञ्ज् कंपने इत्यस्मात् स्त्रियां क्तिन् पुनः कथं भूतः त्रिदशतटिनीतांडविधिः बिलक्रोडकीडज्जलडमरुदंकारस्तभगः
बिलस्यपिवरस्यक्रोडं अर्थात् मध्यः ननाक्रोडं भुजांतरमित्यमरः तत्रकीडत्विहरत् यज्जलंतदेवडमरुः वा द्यविशेषः
दक्केत्यर्थः वाद्यप्रभेदाडमरुमुडुडिंडिमझझराइत्यमरः तस्य तेन वायः दंकारः शब्दविशेषः तेन स्तभगः शोभनं

संदैवत्वय्येवार्पितकुशलचिंताभरमिमं यदि त्वं मामंबत्यजसि समये स्मिन् स्तविषमे ॥

स्तुष्टुवाप्त

गंघ्रीर्यस्यसः भगंघ्रीकाममाहात्येत्यमरः सुंदरइत्यर्थः क्वचित्तदक्रोडेति पाठः ३८ इदानीं सर्वदाभवत्यांस्थापित-
कुशलचिंताभरं मां त्वं विषमे अस्मिन् समये यदि त्यजसि तर्हि अतः परं भुवनत्रये तव विश्वासं कोपिन कुर्यात् तव करु-
णाचनिराधारास्यादिति गंगायाः भयप्रदर्शनेनाह संदैवेति भो अंबसंदैवसर्वदैवत्वय्येव भवत्यामेव एवेत्यनेन तीर्थी-
तरं व्यावर्तयति अर्पितकुशलचिंताभरं कुशलस्य क्षेमस्य कुशलं क्षेममस्त्रियामित्यमरः तस्य चिंता कथं मम कुशलं

टीका.

५३०

भविष्यतीत्याकारिकानस्याभरः आधिक्यं बह्वीचिंतेत्यर्थः भरः समूहो वा अपरितः स्थापितः कुशलचित्ताभरो येन
 सः तंगंगैव समं कुशलं करिष्यतीति मन्यमानं इत्यर्थः इमं त्वत्समीपे वर्तमानमेतादृशं मां स विषमे सतरामत्यंतं विष
 मोदुः सहः तस्मिन् अतिकठिन इत्यर्थः यद्वा विषंगरलं मय ते ददातीति विषमः तस्मिन् मे इ प्रणिदाने इत्यस्य आदेश
 उपदेशे शितीत्यात्वे आतोनुपसर्गे क इति आतो लोपः इति चेत्त्याकारलोपः एतादृशोस्मिन् समये यदि त्यजसितदात
 हिं अयं विश्वासः गंगाशरणागतकुशलकर्त्रीत्याकारो निश्चयः त्रिभुवनतुलात् त्रिभुवनस्य तलं तस्मात् अस्तं तिरोभा

तदा विश्वासो यं त्रिभुवनतलादस्तमयते निराधारा चेयं भवति रचलु निर्व्याज करुणा ३९ वं अयतेग

च्छतिगमिष्यतीति वा वर्तमानसामीप्येति भविष्यति लङ् च पुनः इयं निर्व्याज करुणा अकपट करुणा निराधारा भ
 वति निर्गतः आधरो यस्य सा एतादृशी भवति रचलु निश्चयेन संदेहो नास्तीति भावः विश्वासाभावेन कस्थापितव
 निकटे आगमनाभावात् करुणायास्तिरोधत्वात् लोकेऽपि यस्य विश्वासो नास्ति तस्य निकटे कोऽपि न गच्छतीति प्रसिद्ध
 मेव एवं च माहात्म्य संरक्षणाय झटिति ममोद्धारणं कुर्वीति गंगायाः प्रीतिप्रदर्शनमिति भावः क्वचित्समये इत्यस्य

स्थानेविषयेइतियावः तत्रविषयोद्धारणारूपेविषयेइत्यर्थः ३९ इदानींहरवामभागेकाद्वितीयाकांतावर्ततेइति
प्रेक्षितुंकपर्दादुल्लस्यसीमंतसरणीआगताअतएवपार्वत्यासापत्न्यभावात् करेणाकर्षिताएतादृश्यस्तबलहर्यो
विजयंतामित्याह कपर्दादिति भोजननि तेतबलहरयः कपर्दात् शिवजटाजूटात् उल्लस्यप्रसृत्यप्रणयमिलद
र्द्वांगयुवतेः प्रणयेनप्रीत्यामिलंतीसंयुज्यमाना अर्द्वांगेवामभागेयुवतिः पार्वतीयस्यसः तस्यपुरारेः शिव

कपर्दादुल्लस्यप्रणयमिलदर्द्वांगयुवतेः पुरारेः प्रेरवंत्योमृदुलतरसीमंतसरणी भवान्या साप
त्यस्फुरितनयनं कोमलरुचाकरणाक्षिमास्तेजननिविजयंतालहरयः ४०

अतिशयेनमृदुलः कोमलः मृदुलतरः तादृशोयः सीमंतः केशवेशः सीमंतः केशवेशेइतिशकंधादिगणसूत्रे
णपररूपसू तस्यसरणिः तत्रप्रेरवंत्यः गच्छंत्यः उपरिष्ठादधोभागेआगताइत्यर्थः पुनः कथंभूताः अतएवभवान्याः
पार्वत्याकर्तृभूतया कोमलरुचा कोमलरुक् कांतिर्यस्यतेन एतेनपार्वतीसौंदर्यसुक्तम् अतएवशिवेनप्रीतिव
शात् लहरीकर्षणेननिवारिताएतादृशेनकरेण सापत्न्यस्फुरितनयनंयथास्थान्नासमानः पतिर्यस्याः सास

पत्नी तस्याः भावः सांपत्यं तेन स्फुरितेन कोपेन चंचलेन यनेयस्मिन्कर्मणि यथा भवति तथा आक्षिप्ताः
 आकर्षिताः क्वचित्तु भवान्या इति प्रपद्यंतः पाठः तत्र भवान्याः करेण कर्तृभूतेनेत्यर्थः ४० इदानीं बहवो लोकाः त्वा
 मायांति तत्र तेषामभीष्टं करोषीति कारणं वर्तते अहं तु स्वभावादेव त्वय्यनुरक्त इति तुभ्यं शपइत्याह प्रपद्यंत इति
 भो मातः सुरधुनिकति लोकाः अत्र भवतीं पूज्यां भवतीं त्वानं प्रपद्यंते नायांति अपितु बहवः प्रपद्यंत इत्यर्थः तत्रायमुपा

प्रपद्यंते लोकाः कृतिन भवती मत्र भवती मुपाधिस्तत्रायं स्फुरति यदभीष्टं वितरसि
 शपेतुभ्यं मातर्मम तु पुनरात्मा सरधुनि स्वभावादेव त्वय्यमितमनुरागं विधृतवान् ४१

धिः कारणं स्फुरति वर्तते किंतु दित्या कांक्षायामाह यत् यस्मात् कारणात् अभीष्टं वांछितं वितरसि ददासि तेभ्य
 इति शेषः मम तु पुनः जगन्नाथस्यात्मा स्वभावादेव निसर्गादेव त्वयि भवत्याममितं अपरिमितं अनुरागं प्रीतिं विधृ
 तवान् धारयामास इति तुभ्यं भवत्येष शपे शपथं करोमि श्लाघं न्दुःस्था शपामिति संप्रदानं त्वम् ४१ ६२

इदानीं त्वदीया मृत्तिका मदीयं समस्तं शोकं दूरीकरोत्विति प्रार्थयते ललाटे इति पूर्वश्लोकात्संबन्धनपदमावर्त-
नीयम् भोः सरधुनि त्वदीया त्वत्संबन्धिनी सामृत्स्ना प्रशस्ता मृत् मृत्स्ना सस्नौ प्रशंसायामिति मृच्छब्दात्स्न-
प्रत्ययः मृन्मृत्तिका प्रशस्ता तु मृत्सा मृत्स्ना च मृत्तिके त्यमरः मम जगन्नाथ कवेः कृत्स्ना मपि संपूर्णामपिशु-
चं शोकं हरतु न तु मृत्तिकायाः शोकहरणे कथं सामर्थ्यमित्याकांक्षायामाह साकायामृत्स्ना इह लोके ललाटे भाल-
देशे सलिलं यथा स्यात्तथा तिलकिता सती पुंङ्गीकृता सती तमोहं तुं तरुणतरमार्तं डतुलनामृतरुणतरः साध्या-

ललाटे यालोके रिहरवलु सलीलं तिलकिता तमोहं तुं धत्ते तरुणतरमार्तं डतुलनाम् ॥

हिको यो मार्तं डः सूर्यः तस्य तुलनां साम्यं धत्ते विभर्ति अत्र प्रमाणं तु गंगातीरसमुद्रतां मृदं मूर्ध्ना विभर्ति यः
विभर्ति रूपं सोऽर्कस्य तमो नाशाय केवलमिति ब्रह्मांडपुराणवचनं बोध्यम् तिलककरणप्रकारोऽयं कस्तत्रैव वयमह-
स्ते जलं कृत्वा सावित्र्या च अभिमंत्रितम् तादृशगोरिति मंत्रेण मर्दयेन्मृत्तिकां ततः अतो देवेति सूक्तेन तिलकं कारयेत्सदे-
ति इदं तिलककरणं प्राक् स्नानोत्तरं बोध्यं पुनः साकायाविधिलिखितदुर्गसराणि मविधिना ब्रह्मणालिखिताः ते

चेतेदुर्वर्णाः दुष्टाक्षराणि अयं दीर्घो भविता मृतमार्गश्चेत्यादयः तेषां सरणिः तां सद्यः पालनाव्यवहितोक्त काले एव-
 विलुं पंतीति विशेषेण लुं पंती प्रोच्छेती एवं च विधिलिखित मपि अलीकं कुर्वे त्याममशोकहरणे सामर्थ्यं मस्तीति-
 भावः ४२ इदानीं मूढान्नरानुपहसंतः स्ववासिभ्यमराणां मालिन्यदोषं दूरी कुर्वाणाश्च गंगातीर तरवः मम सरवा-
 यः संखित्याह नरानिति त्रिदशतदिनी तीरतरवः त्रिदशतदिन्याः गंगायाः तीरं तत्र तस्य वा तरवः वृक्षाः नः अस्माकं

विलुं पंती सद्यो विधिलिखित दुर्वर्ण सरणिं त्वदीया सन्मृत्स्ना मम हारतु कृत्स्ना मपि शूचं ४२
 नरान्मूढांस्तत्तज्जनपदसमासक्तमनसो हसंतः सो ह्यसं विकचकुसुमव्रातामिषतः ॥

भक्तजनानां सरवायः मित्राणिसतु भवंतु अथ मित्रं सरवास्तद्वदित्यमरः कथं भूताः त्रिदशतदिनी तीरतरवः मूढान्
 मूर्खान् अतएव तत्तज्जनपदसमासक्तमनसः ते च ते जनपदाश्च तत्तज्जनपदाः स्वस्वदेशा नीद्यज्जनपदोद्देश इत्य-
 मरः तेषु समासक्तं संबद्धं एतादृशं मनोयेषां ते तान् एतादृशान् नरान् मनुष्यान् विकचकुसुमव्रातमिषतः विक-
 चानि प्रफुल्लानि यानि कुसुमानि पुष्पाणि तेषां व्रातः समूहः तस्य तदेव वामिषं छलं तस्मात्सो ह्यसं सहर्षं यथा

स्यात्तथाह संतः उपहा संकुर्वन्तः एतेषां दुष्टस्वीयस्वीयदेशरचिताभक्त्या तत्रैव मरणेन दुर्गतिर्भविष्यतीति अस्माकं
तु सदैव गंगातीरवासित्वात् उभयगतिर्भविष्यतीति तानुपहसन्तीत्युत्प्रेक्षा पुनः कथं भूताः नित्यमलिनाः नित्यं मलिनाः
मालिन्ययुक्ताः तान् जन्मतः श्यामानित्यर्थः एतादृशान् अलिनः भ्रमरान् सौरभ्यैः निजकुसुमसौगंध्यैः संततं निरंतरं
रं यथा स्यात्तथा पुनानाः पवित्रीकुर्वाणाः एवं च तादृशान् ये पुनंति ते स्वसखं मामपि पवित्रं करिष्यंतीति भावः

पुनानाः सौरभ्यैः संततमलिनो नित्यमलिनान्सखा योनः संतु त्रिदशतटिनीतीरतरवः ४३ यजं
त्येकै देवान् कठिनतरसेवांस्तदपरे वितानव्यासक्ता यमनियमरक्ताः कतिपये ॥ सौरभ्यैः नित्यमलि

नान् पुनाना इति वा योजनामधुलिप्सधुपालिन इत्यमरः ४३ इदानीं केचन स्येष्टफलावाप्तये यमनियमादियोगं कुर्वं
ति अहं तु त्वन्नामस्मरणेन प्राप्तकामः सन् जगज्जालंतृणतुल्यं मन्य इत्याह यजंतीति भो त्रिपथगे एके लोकाः
कठिनतरसेवान् अतिशयेन कठिना कठिनतरा सेवायेषां ते तान् एतादृशान् देवान् विष्ण्वादीन् यजंति पूजयं
तितदपरे तेभ्यः देवपूजकेभ्यः परे अन्ये पंचमीतियोगविभागात् समासः यद्वा ते देवपूजकाः उपरे येभ्यः -

ते इति पंचम्यर्थे बहुव्रीहिः देवपूजकेभ्य उर्वरित इत्यर्थः वितानव्यासक्ताः वितानेषु उल्लोचेषु यज्ञेषु वा व्यासक्ताः विशेषेण आसक्ताः तत्परा इत्यर्थः संतीति शेषः अस्त्री वितान उल्लोच इत्यमरः लोके चांदवा इति प्रसिद्धिः क्रतुविस्तारये रस्त्रो वितानं त्रिषु तुच्छक इत्यमरः कतिपये न्ये लोकाः यमनियम रक्ताः यमनियमयो रक्ताः अनुरक्ताः संतीति शेषः तान् कुर्वतीत्यर्थः तत्करणकाठिन्यात् कतिपयपदोपादानं यमनियमग्रहणम् अष्टानां मध्युपलक्षणं ते च यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारध्यानधारणासमाधयः तत्र अहिंसादिपरिग्रहो यमः शौचादिसंपादनं नियमः पद्मका-

अहंतु त्वन्नामस्मरणभृतिकामस्त्रिपथगे जगज्जालं जाने जननि तृणजालेन सदृशं ४४

द्यासनं रेचकादिप्राणायामः इंद्रियाणां स्वरच विषयेभ्यः प्रत्याहरणं प्रत्याहारः तत्रैव विच्छिद्य अंतरिंद्रियं प्रवाहो ध्यानं चित्तवृत्तिनिरोधः समाधिरिति दिक् भो त्रिपथगे जननि त्रीन्पथोगच्छतीति त्रिपथगा यद्वा त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथं पथः संख्याव्ययादेरिति नपुंसकत्वं तेन गच्छतीति त्रिपथगा गमेर्ङः तत्सं बोधनं अहंतु जगन्नाथस्तु त्वन्नामस्मरणकृतकामः सन्तवनाम त्वन्नाम प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति त्वादेशः त्वन्नामस्मरणचित्तनं तेन कृताः

संपादिताः तादृशाः कामाः मनोरथाः येनसः एतादृशः सन् जगज्जालं जगतः जालं समूहः जगज्जालं जालं
समूह आनाय इत्यमरः तृणजलेन कदिसंघेन सदृशं तुल्यं जाने वेद्ये तृणजालेनेति तुल्यार्थे रित्यादिना तृतीया क
लौनामोच्चारणस्यैव सारत्वात्तदेव करोमीति भावः तदुक्तं हरेर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनं कलौ नास्त्येव नास्त्येव
नास्त्येव गतिरन्यथेति दिक् अत्र नामशब्देनामोच्चारणपरो बोद्धव्यः ४४ इदानीं जन्मावधि निरंतरं पुण्यवतांसा
धूनां श्रेयः कर्तुं बहवो देवाः कुशलाः संति निराश्रयाणां पापिनां तु त्वां विना अन्यं हितकरं जगति न पश्यामीत्याह अ
अविश्रांतं जन्मावधि सकृत् जन्मार्जनकृतां सतां श्रेयः कर्तुं कतिन कृतिनः संति विबुधाः
निरस्तालंबानां सकृत् सकृत् तानां तु भवतीं विना मुष्मिन् लोके न परमवलोक्ये हितकरम् ४५
विश्रांतमिति भोत्रिपथगे जननि अविश्रांतं निरंतरं जन्मावधि जन्मप्रभृति जन्मपर्यंतं वा सकृत् जन्मार्जनकृतां स
कृतेन पुण्येन जन्मार्जनं जन्मसंग्रहस्तर्कुर्वतितेषां तादृशानां सतांसाधूनां श्रेयः कर्तुं कल्याणं संपादयितुं कति विबुधाः
कतिसंख्याका देवाः कृतिनः कुशलाः न संति अपितु बहवः संतीत्यर्थः निस्तालंबानां निरस्तः गतः आलंबः आश्र-
यो येषां तेषां अकृतसुकृतानां तु न कृतं सकृत् पुण्यं यैस्तेषां पापिनामित्यर्थः तेषां तु अमुष्मिन् लोके भवतीं विना त्वामृते प

रद्वितीयं हितकरं अभिमत संपादकं नावलोकेन पश्यामि एतत्सर्वं चित्ते निधाय त्वामहं शरणं गत इति भावः ४५ इ-
दानीं तव जलं पीत्वा मृदमित्रैः सह विहर्तुं गतो हं क्वचिदपि सुखं न लब्धवान् इदानीं मृदुपवनसंबंधशीतलस्वांकेचिर-
कालमनिद्रं मां त्वं स्वापयति प्रार्थयते पश्य इति भो मातः तव पयः पीत्वा विमूढैः विशेषेण मृदाः मूर्खाः विमूढाः तैः विशेष-
श्चैषदपि हिताहितज्ञानशून्यत्वं तादृशैः सह चरैः सह साकं चरंति भक्षंति गच्छंति वा ते सह चराः मित्राणि तैः सह सपदि
शीघ्रं संरंतुं विहर्तुं यातः गतः गत्यर्था कर्मकेत्यादिना याधातोः कर्तरि क्तः एतादृशः अहं क्वचिदपि कास्मिंश्चित्स्थलेपि क-

पयः पीत्वा मातस्तव सपदि यातः सह चरैर्विमूढैः संरंतुं क्वचिदपि न विश्रान्तिमगमम् ॥ स्मिं-

श्चिद्विवाहारेपि वा विश्रान्तिं विश्रामं न अगमं सपदि यात इति वायोजना यद्वा तव पयः सपदि पीत्वेति संबंधः एते न तृ-
ष्णा वशात् शीघ्रं तव जलपानमात्रं कृतं न स्नानादिकम् तेन स्वस्मिन् न पराधबाहुल्यमस्तीति सूचितम् भो सद-
यत्तदयेदयया सहितं सदयं तादृशं तदयं यस्याः सा तत्संबोधनम् एतादृशि भो मातः इदानीं संप्रति एतर्हि संप्र-
तीदानीमधुना सांप्रतं तथेत्यमरः मृदुपवनसंचार शिशिरे मृदुः कोमलः अल्प इत्यर्थः एतेन वात्स्यायाः दुरवप्र-

दत्त्वानिरासः सूचितः मृदुश्चासौ पवनश्च तस्य संचारः गमनं संबन्धो वा तेन शिशिरः शीतलः एतेन श्रमसंघ्नस्तस्य निद्रास्था
न योग्यत्वमावेदितं एतादृशो उत्संगे अंके चिरात् बहुकालं उन्निद्रं उद्रुतानिद्रायस्य सः एतादृशं मांशाययस्वा
पयनिद्रांकारयेत्यर्थः शीङ् स्वप्ने इति धातोर्णिजंता लुो णमध्यमपुरुषैकवचनं सिप् अतो हेः इति हेर्लुक् नि-
द्रायाः सुखविशेषरूपफलस्य प्रयोज्यगामित्वात् प्रयोजकरूपकर्तृगामित्वाभावेन णिच्श्चेति आत्मनेपदम्

इदानीमुत्संगे मृदुपवनसंचारशिशिरे चिरादुन्निद्रं मांसदयत्तदयेशाययचिरम् ४६ बधा
नद्रागेव द्राढिमरमणीयं परिकरं किरीटे बाले दुर्नियमयपुनः पन्नगगणैः ॥ नचिराच्छाययेति वा योजना

लोकेपि मातापुत्रं अंके स्वापयति इति प्रसिद्धमेव एतदर्थमेव मातरिति संबोधनं ४६ इदानीं मोक्षद्वाराय कटिबंधादिकं कुर्वि
त्याह बधानेति भोस्फुरधुनि जगन्नाथस्य तन्नाम्नः अयं समुद्धारसमयः सम्यगुद्धारणं समुद्धारः तस्य समयः कालः अस्तीति
शेषः यद्यपि आत्मनामगुरोर्नामनामातिकृपणस्य च श्रेयस्कामो न गृहीयाज्येष्ठापत्यकलत्रयोरिति निषेधात् स्व
नामग्रहणमश्रेयस्करं भवति तथापि अत्यन्तातुरतया निषेधो लुंघनम् अतएव हापितः कासि हेसुप्पुबद्धे विलला

पसदिति भट्टिप्रयोगः संगच्छतिदिक् ननु अस्तु तबोद्धारसमयः मया किं कर्तव्यमित्याकांक्षाया माह बंधनेति त्वं-
द्रुदिमरमणीयं अतिशयेन दृढः इति द्रुदिमावर्णदृढादिभ्यः ष्यञ्चेति चादिमनिचरन्तौ हलादेर्लघोरिति ऋकारस्य
रकारः द्रुदिमाचासौरमणीयश्चतम् अतिशयेन संदरं चेत्यर्थः एतादृशं परिकरं कटिद्राकूशीघ्रं बंधानबध
बंधने भवेत्सरिकरो घ्राते पर्यंक परिवारयोः प्रगाढगन्त्रैक बधे विवेकारं भयोरपीति विश्वः समौ द्वाराय शीघ्रं क-
टिबंधं कुर्विति भावः पुनस्त्वं किरीटे मुकुटे अथ मुकुटे किरीटे पुंन पुंसकमित्यमरः बालेदुंबालश्चासाविंदुश्चतम्

न कुर्यात्स्वं हेला मितरजनसाधारणतया जगन्नाथस्यायं सुरधुनि समुद्धारसमयः ४७

कलात्मकं चंद्रम् पन्नगगणैः पन्नं पतितं गच्छंति ते पन्नगाः सर्पाः तेषां गणाः समूहाः तैः नियमय नियमनं कुरु
तत्रैव स्थापयेत्यर्थः अन्यथा ममागमनसमये पतिष्यंतीति भावः लोकेपिकश्च न मनुष्यः कश्चिद्वा घ्रादिपीडितस्य
यदा मोचनं करोति तदा कटिबंधशिरोभूषणादिकं दृढं करोतीति प्रसिद्धम् यद्वा किरीटे पन्नगगणैः बालेदुं नियमयेति
योजना पुनस्त्वमितरजनसाधारणतया इतरः अन्यः नीचो वा इतरस्त्वन्य नीचयोरित्यमरः सचासौ लोकश्च ज

नश्च तेन साधारणः तुल्यः तस्य भावः साधारणता तथा हेलां अर्थात् मम अनादरं न कुर्याः माकुर्वित्यर्थः परमत्वद्वक्ते
 मयि अन्यजनतुल्यो यमिति बुद्धिं माकुर्विति भावः अत्र लोकोत्तयलंकारः तदुक्तं कुवलयानंदे लोकप्रवादानुकृतिलो
 कोक्तिरिति भण्यते इति ४७ इदानीं गंगारूपं स्तौति शरदिति भोसुरधुनियेजनाः स्वांध्यायंति चिंतयंतिति पांजनानां
 परिभवः अनादरः अनादरः परिभवः परिभावस्तिरक्रियेत्यमरः न उदयति उत्पन्नो न भवतीत्यर्थः यद्यपि अयगता
 विति धातुरात्मनेपदम् तथापि इटकिटकटीत्यत्र प्रश्लिष्टस्य ईधातो रुसूर्वस्येदं रूपं बोध्यं अतएव उदयति विति

शरच्चंद्रश्वेतांशशिशकलश्वेतालमुकुटांकरैः कुंभांभोजेवरभयनिरासौचदधतीम्

तोर्ध्वरश्मिरज्जाविति माघप्रयोगः संगच्छत इति दिक्कथं भूतां त्वाम् शरच्चंद्रश्वेताम् शरदिशरत्काले अथ शरत्स्मि
 यामित्यमरः तत्र यश्चंद्रः तद्वत् श्वेतां शुभ्राम् परमगौरामित्यर्थः शरदित्यनेन परमनेर्मल्यसूचितम् पुनः कथं
 भूताम् शशिशकलश्वेतालमुकुटाम् अलतिदंशं कुर्वन् गच्छतित्यलः सर्पः श्वेतश्चासौ अलश्च श्वेतालः शश
 रपः शशिनश्चंद्रस्य शकलः खंडः शशिशकलः शशिशकलश्च श्वेतालश्च शशिशकलश्वेतालौ तौ मुकुटेयस्याः सा

ताम् यद्वा श्वेताश्चते अलाश्चभूषणानि च श्वेतालाः यद्वा श्वेतस्थरजतस्य अलाः भूषणानि दुर्वर्णं रजतं रूप्यं-
 खर्जूरं श्वेतमित्यपीत्यमरः गमनभूषणार्थकादलधातोः पचाद्यच् शेषसमासाः पूर्ववत् यद्वा शशिशकल श्वेतालः
 तादृशो मुकुटोयस्याः साताम् यद्वा शशिशकल श्वेताल इव शङ्खभूषणमिवेति व्याघ्रादित्वादुपमितस-
 मासः शशिशकल श्वेतालः तादृशो मुकुटोयस्याः साताम् यद्वा शशिशकल श्वेतः श्वेतगुणः तं आसमंतात्

स्रधाधाराकाराभरणवसनां शङ्खभ्रमकरस्थितां त्वां ये ध्यायन्त्युदयति न तेषां परिभवः

४८

लातीति शशिशकल श्वेतालः तादृशो मुकुटोयस्याः साताम् यन्मुकुटे चंद्रस्य प्रभाप्रसृता भवतीति
 भावः लादाने इति धातोरातश्चोपसर्गे इति कः गुणेशङ्कादयः पुंसीत्यमरः यद्वा शशिशकलं च श्वेतं च शशि-
 शकल श्वेतौ श्वेतौ रजतं तौ आसमंताद्वातीति शशिशकल श्वेतालः तादृशो मुकुटोयस्याः सातां यस्याः-
 रोप्यमुकुटे शशिशकलं वर्तत इत्यर्थः अन्यत्विस्तरभयान्न लिख्यते पुनः कथं भूतां करैः चतुर्भिर्हस्तैर्हस्तैः

गंगाल
३६

भोजेकुंभश्चअंभोजं चकुंभांभोजेकुंभो घटः अभोजंकमलंतेवरभयनिरासोचभयस्यनिरासः नाशः अभयइत्य
र्थः वरश्चभयनिरासश्चवाभयनिरासोतोचदधतीविभर्तीचतुर्भिर्हस्तैरिमानिचत्वारिदधतीतिभावः पुनः कथंभूतां
त्वांसुधाधाराकाराभरणवसनान्सुधायाः अमृतस्यधाराआभरणानिचवसनंचआभरणानिभूषणानिच
सनंचस्त्रम् अलंकारस्त्वाभरणंपरिष्कारोविभूषणंवस्त्रमाच्छादनंवासश्चैलंवसनमंशकमित्यमरःरुधा
धारावत् आकारःरूपयेषांतानिसुधाधाराकाराणितादृशानिआभरणवसनानि यस्याः साताम्रंअतिशुभ्रा

दरस्मितसमुत्सृज्यद्वदनकांतिपूरामृतैर्भवज्वलनभर्जिताननिशमूर्जयंतीनरान्

भरणवसनमित्यर्थः पुनः कथंभूतांत्वांशभ्रमकरस्थितांशभ्रश्चासौमकरश्चशभ्रमकरः मकरोमल्यः तत्र
स्थिताताम्रशभ्रमल्यवाहिनीमित्यर्थः ४८ इदानींगंगाममशरीरसरवंकरोत्वित्याह दरस्मितेतिशंतनौभीष्म
पितुः अंगना कल्याणानिअंगनानियस्याः साअंगनाअंगात्कल्याणे इतिप्रामाद्यंतर्गणसूत्रेणअंगशब्दान्नप्रत्ययः
श्रीगंगाममजगन्नाथपंडितस्यतनोः शरीरस्यडिः तिह्रस्वश्चेतिवैकल्पिकत्वात् धिसंज्ञायांगुणः शंसुखंसप

रीकाः

५५३

३६

दिशीर्घं तनोतु विस्तारयतु प्रार्थनायां लोह कथं भूता अंगना दरस्मितसमुल्लसद्ददनकांतिपूरामृतैः दरं ईषत्
तच्च तत् स्मितं च दरस्मितं तेन समुल्लसद्दिकासमानं तच्च तद्ददनं च तस्य कांतिः छविः तस्याः पूराः आधिस्यानि
तएवाभूता नितैः भवज्वलनभर्जितान् भवएव संसारएव ज्वलनः अग्निः तेन तत्र वा भर्जिता दग्धास्तान् ए

चिदेकमयचंद्रिकाचयचमत्कृतितन्वती तनोतु मम शान्तनोः सपदिशान्तनोरंगना ४९

तादृशान्नरान् मनुष्यान् अनिशं सेवदा ऊर्जयंती जीवयंती यद्वा भवस्य महादेवस्य ज्वलनः तृतीयेनेत्राग्निः तेन त
त्र वा भर्जितान् एवं च तादृशं कृत्यं कुर्वत्या मम वपुः स्वरवकरणेन कोप्याया स इति भावः पुनः कथं भूता
अंगना चिदेकमयचंद्रिकाचयचमत्कृतिं चिदेकमया चित्स्वरूपा सा चासौ चंद्रिका कोमुदी च चंद्रिका को

गंगाल

३७

मुदीज्योत्स्नाइत्यमरः तस्याः चयः समूहः तस्य चमत्कृतिः चमत्कारः तांतन्वती तनोतीति तन्वती विस्ता-
रयंती तनोतेः शताअनेकचंद्रप्रकाशं स्वयमेव करोतीति भावः अस्मिन् श्लोके पृथ्वीछंदः जसौ जसयला
वस्तुग्रहयतिश्च पृथ्वी गुरु रितिलक्षणात् ४९ इदानीं संसारज्वालानिर्दग्धवपुषो मम तापं शमयेत्याह

मंत्रैर्मीलितमोषधैर्मुकुलितं वस्तं सुरापांगणैः स्मृतं सांद्रसुधारसैर्विदलितं गारुमते
अविभिः ॥

मंत्रैरिति वीचीक्षालितकालियाहितपदे कालियस्याहितः शत्रुः कालियाहितः विष्णुः तस्य पदं चरणः
वीच्याक्षालितं प्रक्षालितं वीचीक्षालितं कालियाहितपदं ययासा तत्संबोधनम् यद्वा कालिया अहितः
शत्रुर्यस्य स कालियाहितो विष्णुः शेषं पूर्ववत् यद्वा कालिये आहितं अर्थात् विष्णुना स्थापितं तच्च तत्पदं च

टीका.

५५५

३७

शेषं प्राग्वत् हे स्वर्लोक कल्लोलिनि स्वर्लोकस्य सुरलोकस्य कल्लोलीनी नदी तत्संबोधनं त्वं अधुना भवज्वा
लावली दात्मनः भवस्य ज्वालाः ताभिः अवलीढः कवलितः व्याप्त इत्यर्थः तादृशः आत्मा यस्य तस्य म
मतापन्तिरय निवारयति रयेति पाठः तत्रतिरः कुरुतिरः शब्दाणि जन्ता लोद् अव्ययानां भमात्रेऽल्लोपः

वीची क्षालित कालिया हितपदे स्वर्लोक कल्लोलिनि त्वं तापन्तिरया धुना मम भवज्वालावली दा
त्मनः ५०

इति तिरस षेर्लोपः क्वचित्तु भवज्वालावली दात्मन इति पाठः तत्र भवज्वालाः सर्पः तेनावलीढः ता
दृश आत्मा यस्य स तस्येति व्याख्येयम् ननु तादृशतापनिवारणे मन्त्रादयो बहवः संतीति चेत्तेपिनश
क्ता इत्याह मन्त्रैरित्यादि मन्त्रैर्मिलितं साहसेन तापनिवारणाभावात् संकुचितमित्यर्थः अयं हेतुः सर्व

अपूर्वादि योज्यः बहुवचनं तु एकोपिन समर्थ इति बोधनाय एवमपि बोध्यं यद्वा यत्र बहुभिः संकुचितं तत्र एकस्य कावर्तित्यर्थबोधनाय औषधैस्तापनिवारणाय योग्यैर्वैद्यशास्त्रप्रसिद्धैः मुकुलितमुकुलीमावमापन्नं सराणां देवानां गणैः संधैः अस्तत्रा संगतं सांद्रसुधारसैः सांद्राः निबिडाः ते च ते सुधारसाश्च तेः

धूतेनागेन्द्रकान्तिप्रमथगणमणिश्रेणिनंदींदुसुरव्यंसर्व
स्वहारयित्वा स्वमथपुरभिदिद्राक्मणीक तु कामे ॥

अमृतजलैः रसोजलैरसौ हर्ष इत्यनेकार्थकोशः स्नस्तं अथः पतितम् स्नं सुअथः पतने पदत्वाभावात् वस्तुस्थितिदत्त्वं न गारुत्मतैः गारुत्मान् गरुडः गारुत्मान् गरुडस्ता इत्यमरः देवतायेषां तै गारुत्मताः तैः सास्य देवतेत्यण् यद्वा गारुत्मतः इमे गारुत्मताः तैः तस्येदमित्यण् एतादृशैः ग्रावभिः पाषाणैः पाषाणप्र

स्तरग्रावोपलाशमानः शिलादृषदित्यमरः विदलितं विशेषेण दलितं स्फुरितम् विशेषश्चरवंडरवंडमवनम्
अत्र सर्वत्र पूर्वार्द्धेन पुंसकेभावेक्तः अतएव कर्तुरनभिहितत्वात् संज्ञैरित्यादिषु कर्तरितृतीया अत्र श्लोके
शार्दूलचिक्रीडितम् स्योज्ज्वलितो गादित्यन्वयः इति लक्षणात् ५० इदानीं गंगालहरीनदघटीतांडवं

साकूतं हेमवत्या मृदुलहसितया वीक्षितायास्तवांघ्र्या
व्यालोलोलुसिवलालुहरिनदघटीतांडवनः पुनातु ॥ ५१ ॥

अस्मान् पुनात्विति प्रार्थयते द्यूत इति भो स्वर्लोककल्लोलिनि तव भवत्याः व्यालोलोलुसिवलालुहरिनदघ
टीतांडवम् व्यालोलोलाश्चंचलाः उल्लासिन्यः उर्ध्वं उच्छलंत्यः वलंत्यः गच्छंत्यः एतादृशयोयाः लहर्यः ता एव न
दस्तस्य घटीतांडवं शिरसि घटीधृतान्तर्गतम् यद्वा नदस्य घटीतांडवं नदघटीतांडवम् व्यालोलोलुसिवलालु

हरीणां नदघटीतांडवम् ततः अस्मान् भक्तजनान् पुनातु पवित्रीकरोतु व्यालोलादिविशेषणविशिष्ट
 हरीभवने मूलमाह कथं भूतायास्तव द्यूते दुरोदरे परस्य जिगीषया अक्षैः क्रीडनं द्यूतं तत्र अत्र विजिगी
 वायाः सत्वात् दिवो विजिगीषा यामित्यनेन निष्ठा तस्यणत्वं न नागेन्द्र कृत्ति प्रमथ गणपति श्रेणि नंदींदु सु
 रव्यम् नागेन्द्रो वासुकिः कृत्तिर्गजादि चर्म प्रमथ गणः तन्नामकः पारिषदः मणिश्रेणिः मणीनां रुद्रास्त्रा
 दि मणीनां श्रेणिः पंक्तिः नंदीस्ववाहन भूतो वृषभः इंद्रुः स्वशिरो भूषण भूतः चंद्रः एतेषां इतरेतरयो

विभूषितानं गरिपूतमांसासद्यः कृतानेकजनार्तिभंगा ॥

गदहं नागेन्द्र कृत्ति प्रमथ गणपति श्रेणि नंदींदवः सुरव्याः श्रेष्ठाः यस्मिन्तत् एतादृशं सर्वस्वं सर्वं च तत्
 स्वं च सर्वस्वं धनं हारयित्वा शिवात्सकाशात् पार्वती गृहीत्वा हारयित्वेत्थं त्रिजंतात्का अत्र प्रयोज
 क कर्तृत्वं पार्वत्याः प्रयोज्य कर्तृत्वं शिवस्य अतएव समान कर्तृकयोः पूर्वकाले इत्यनेन त्का सुलभः वीक्ष
 णा कर्तृक कर्तृत्वा हरणमिति बोधः प्रकृतमनुससमः अथ सर्वस्व हरणानंतरं पुरभिदि पुरनामानं दैत्यं भिन

न्निविदारयतीतिपुरभित् तस्मिन् शिवे स्वमात्मानं पणीकर्तुं कामे सति पणनं व्यवहरणं पणः घञर्थे कविधा
 नमिति कः आपणः पणः यथा संपद्यते तथा कर्तुमिति पणीकर्तुं कामः इच्छा यस्य सः तस्मिन् लुपेदवश्य
 मः कर्तुं काममनसोरपि समो वाहिततयोर्मो सस्य पचिद्युद् घञोरिति द्वयोर्दरादिगणपठितवचनेन क
 र्तुमिति मकारलोपः तादृशो सति मृदुलं हसितं हास्यं यस्याः सा तथा इदानीं सपत्नी भूतगंगाया चनेन श्लेषसि

मनोहरोत्तुंगचलनरंगांगाममांगान्यमलीकरोतु ५२

दिर्भवीष्यतीत्याशयेन हसिता एतादृश्याहैमवत्या हिमवतो हिमाचलस्यापत्यं स्त्री हैमवती तरयापत्यमि
 त्यण् रिद्वान्तेतिङिप् तथा पार्वत्या साकूतं आकूतेन अभिप्रायेण सहितं साकूतं तद्यथास्या तथा वीक्षितायाः
 विशेषेणोक्षिता वीक्षिता तस्याः विशेषश्च जराजूटस्थित्या द्रष्टुमशक्याया अपि यत्नतो दर्शनं व्यापारवत्त्वं य
 द्यपि शिवस्य पूर्वोक्तं सर्वस्वं मया लुप्तं अतएव शिवः आत्मानं पणीकरोति तथा पि गंगा उर्वरिता वर्तते सा च स

पत्नीभूतत्वाच्चामवमत्यएतावत्कालपर्यंतं शिवशिरसि स्थिता वर्तते इदानीं याचयित्वा दासीसंपादनीयेति
 साकूतमित्यस्यार्थ इति हि कु नर्तनप्रियस्य शिवस्य द्यूतविस्मयार्थितुं गंगयानृत्यमारब्धमिति हि कु हे भवती
 त्यनेन कठिनहृदयत्वात्तेन सर्वस्वहरणे योग्यत्वम् अस्मिन् श्लोके स्नग्धरावृत्तम् स्नग्धराभ्रौभ्रौ यौयूत्रिः
 सप्तका इति लक्षणात् २२ इदानीं चरमश्लोकेन स्वांगान्वमलीकरणं प्रार्थयते विभूषितेति गंगाभा
 गीरथी गंगार्थशब्दस्तु स्मृतं सद्य इत्यष्टमश्लोके उक्तः मम जगन्नाथस्यांगान्वमलीकरोत्वित्यर्थः कथंभूतागं

इमां पीयूषलहरीं जगन्नाथे न निर्मितान्

गा विभूषितानं गरीपूतमांगा अनंगस्य कामस्य रिपुर्वैरी शिवः तस्योत्तमांगं मस्तकं विभूषितं स्वस्थित्या
 शोभायुक्तं कृतं अनंगरीपूतमांगं ययासा पुनः कथंभूता सद्यः तत्कालमेव कृतानेकजनार्तिभंगा अनेके च
 ते जनाश्च तेषामार्तिः पीडा तस्या भंगः नाशः कृतः संपादितः अनेकजनार्तिभंगो ययासा यद्वा जनानां आर्त
 यः पीडाः अनेकाश्च ताः जनार्तयश्च तासां भंगः अनेकजनार्तिभंगो ययासा सद्यः कृतानेकजनार्तिभंगो

317
 452
 त्येकंपदंवा पुनः कथं भूता मनो हरो तुंग चल तरंगा मनो हरा अतिरमणीयाः उत्तुंगाः उन्नताः चलंतः चंचलाः
 तरंगाः यस्याः सा अस्मिन्पद्ये उपजातिना मकं वृत्तं इदं वज्रातौ जौग अनंतरौ दीरित लक्ष्मभाजौ पादौ य
 दीयावुपजातयस्ता इति लक्षणात् ५२ स्वकाव्यपठनस्य फलमाह इमामिति पीयूषस्यामृतस्य लह
 रीत्यां यथा पीतामृतलहर्या आनंदजनकत्वं तथा अस्या अपीति शेषः अन्यकृतिभ्यमवारणायाह जग

यः पठेत्तस्य सर्वत्र जायंते स्वरय संपदः ५३

न्नायेन निर्मितामिति निर्मितां कृतां शेषं स्रगमं शिवम् ५३ यद्यप्यहं संदमतिस्तथापि टीका समाप्तिर्हि
 वभूवशीघ्रम् नात्रापरं कारणमस्ति किंचिच्छ्रुत्वा स्फुरात्ता किल कित्त्वमोघा १ नृपं दिपं वातुरगं मृगं वा शु
 कं वक्रं वा महिषं वृषं वा हरीकरो व्यग्नकं हि गंगे स्नातं भवत्यां सकृदीशसंगे २ नारायणो यस्य पिताम
 हो भून्मणीकभट्टश्च पिता तदीयः गोपीयदीया जननी स्रशीला टीका कृतान्तेन सदा शिवेन ३ भक्तोपो

जमहेतोः केदारत्वं स्थितो सिद्धमृत्तिकाम् तन्नाप्यागत्य त्वां स्वशिवं याचेहि न त्सर्वम् ४ इति सदा
 शिवकृता टीका समाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥

टीका.

453

यह पुस्तक मुंबई में "श्रीव्यंकटेश्वर" छापखाने में श्रीकृष्णात्मज गंगाविष्णुबजाज इनोनें छपाया - मिति ज्येष्ठ
 कृष्ण ८ विक्रम संवत् १९३८. ठिकाणा - मुंबादेवीबजार, मेरवानकी-चाली, नंबर ४४१, मुंबई.

४९

95

454

